

Treball de recerca de Batxillerat

**La importància dels espais segurs a la
comunitat queer: són els espais de
l'Àrea Metropolitana de Barcelona
veritablement lliures de discriminació?**

<<No és el mateix ser *queer* que
ser part del col·lectiu>>

AGRAÏMENTS

M'agradaria agrair a totes les persones que m'han donat suport durant la realització del meu treball de recerca. Al meu tutor per fer que el procés sigui una mica més fàcil i guiar-me amb la seva saviesa.

Al Rai, que va ser el meu primer referent quan vaig començar la meva transició i que em va donar la benvinguda al centre LGTBI amb els braços oberts. Al Gael i a l'Àngela per dedicar el seu temps a una feina tan important com és acompanyar a persones LGTBI i sensibilitzar els entorns per tal que siguin segurs.

Als meus amics per fer que el curs passi més de pressa i sigui més divertit, sobretot a la Jana i al Gerard per regalar-me una estoneta del seu temps per fer l'entrevista.

Aquest TR va dedicat també a totes les persones trans que se sentin soles i necessitin un espai on poder ser elles mateixes sense por de ser jutjades. Sé que la transició és un procés complicat i a vegades les coses no surten com ens agradaria, però t'asseguro que val la pena.

Finalment, voldria també donar les gràcies als meus pares, que tot i trobar-se desconcertats al principi quan vaig sortir de l'armari, van fer l'esforç d'entendre'm per tal de fer-me feliç.

RESUMEN

Como persona queer, me extrañó mucho toparme con conductas transfóbicas por parte de personas del propio colectivo, tanto en la vida real como en espacios virtuales. Siempre había pensado que dentro de nuestra comunidad existiría un entendimiento mutuo, una empatía compartida fruto de experiencias similares de discriminación o exclusión. Sin embargo, la realidad es bastante distinta. Eso me llevó a plantearme si estas actitudes se daban también en los espacios sociales para nosotras en Barcelona, espacios que se anuncian como seguros y libres de transfobia, pero pueden no siempre serlo en la práctica.

He decidido plasmar una pincelada de las mentalidades transfóbicas que he considerado más significativas en mi trabajo de investigación, como el auge del feminismo radical anti-trans y la aparente necesidad imperiosa —casi impuesta— de que las personas trans inicien tratamientos hormonales de forma rápida. Estas ideas no sólo son limitantes, sino que también invisibilizan la diversidad de experiencias trans y la autodeterminación de cada persona.

Creo que es esencial hablar de la interseccionalidad y de cómo, muchas veces, podemos sentirnos discriminadas dentro de un grupo que, en teoría, debería ser un refugio. Tener herramientas para identificar y afrontar estas situaciones en nuestro día a día es fundamental, así como seguir haciendo un trabajo activo de concienciación, de activismo real, que cuestione los discursos excluyentes desde dentro del propio colectivo.

ABSTRACT

As a queer person, I was very surprised to find transphobic behavior from members of my own community, both in real life and online. I had always thought that within our community there would be a mutual understanding, a shared empathy resulting from similar experiences of discrimination or exclusion. However, the reality is quite different. This led me to wonder if these attitudes also occurred in our social spaces in Barcelona—spaces that advertise themselves as safe and free of transphobia, but may not always be so in practice.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

I've decided to capture a glimpse of the transphobic mindsets I've found most significant in my research, such as the rise of radical anti-trans feminism and the seemingly imperative—almost imposed—need for trans people to begin hormone therapy quickly. These ideas are not only restrictive, but also mask the diversity of trans experiences and each person's self-identification. I think it's essential to talk about intersectionality and how, often, we can feel discriminated within a group that, in logic, should be a refuge. Having tools to identify and address these situations in our daily lives is essential, as is finding ways to actively raise awareness and engage in real activism that challenges exclusionary discourses within our own community.

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	8
1.1. Objectiu	8
1.2. Hipòtesi	8
1.3. Metodologia	8
1.4. Motivació	8
2. MARC TEÒRIC	10
2.1. La T d'LGTBIQ+	10
2.2. Història queer	11
2.3. La invisibilització de les històries queer i trans	14
2.4. Què és la transfòbia i com es manifesta?	15
El feminisme transexcloent i els espais lèsbics	15
El gai protagonista (moviment LGB)	16
El transmedicalisme	18
Els rols de gènere	18
L'estigma de les persones no binàries	19
La imposició de les etiquetes	20
2.5. En conclusió: un respecte condicionat	21
3. MARC PRÀCTIC	22
3.1. Centres LGTBIQ+ a l'AMB (entrevistes)	22
Centre LGTBIQ+ de Barcelona	22
SAI de Cornellà	23
Associació Tiresias	23
3.2. Altres espais o institucions rellevants	24
Llibreria prole	24
Kafeta queer Can Batlló	24
La Comunal	24
La Morada	25
La Bassa Mar	25
Llibreria Antinous	26
La Raposa	26
Ateneu La Bòbila	26
Espai Francesca Bonnemaison	27
Pati Blau	27
Panteres Grogues	27
Fundació Enllaç	28
4. PRODUCTE FINAL	29
4.1. La importància dels espais segurs	29
4.2. Proposta de trets que fan d'un espai segur	30
4.3. Cartografia dels espais segurs de l'AMB	31
5. CONCLUSIÓ	32
6. BIBLIOGRAFIA	33

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

7. ANNEX.....	39
ENTREVISTA AMB GINA SERRA INSUA, PRESIDENTA D'ATC.....	39
ENTREVISTA AMB JANA GARCIA OCHOA, ESTUDIANT I USUÀRIA DEL CENTRE LGTBI DE BARCELONA.....	53
ENTREVISTA AMB GERARD DÍAZ GONZÁLEZ, ESTUDIANT I USUARI DEL CENTRE LGTBI DE BARCELONA.....	57
ENTREVISTA AMB GAEL MELERO MUÑOZ, GESTOR DE TIRESIAS ASSOCIACIÓ.....	63
ENTREVISTA AMB ÀNGELA LÓPEZ ROSELLÓ, ENCARREGADA DEL SAI DE CORNELLÀ.....	71
ENTREVISTA AMB RAI PÉREZ FERRÉ.....	79

1. INTRODUCCIÓ

1.1. Objectiu

L'objectiu d'aquest treball de recerca és definir què és la transfòbia i conèixer el seu origen a través de la història *queer*, a més de repassar les situacions en què una persona trans pot trobar-se discriminada fins i tot dins del col·lectiu LGTBI i els seus espais, com ara pot ser un centre social. A la part pràctica, avaluaré el grau de satisfacció dels usuaris d'alguns espais socials LGTBIQ+ i proposaré una guia per identificar els espais segurs, acompanyat d'un mapa dels espais *queers* de l'àrea metropolitana de Barcelona.

1.2. Hipòtesi

Plantejarem que potser els espais que anomenem segurs i lliures de transfòbia no ho són tant.

1.3. Metodologia

Aquesta recerca és aplicada, amb un caràcter descriptiu i transformador, ja que pretén fer-ne propostes amb vistes d'identificar un conjunt de trets que fan dels espais LGTBIQ+ llocs segurs per a les persones trans. Mitjançant un seguit d'entrevistes i enquestes, crearem el perfil de les persones usuàries i organitzadores del centre LGTBIQ+ de Barcelona, i avaluarem el seu grau de satisfacció amb aquest per tal d'establir els punts positius i els punts a millorar. Finalment, elaboraré una cartografia dels espais segurs de l'àrea metropolitana de Barcelona per tal de recollir tot el que he anat investigant durant aquests mesos i facilitar la recerca d'espais segurs a les persones trans.

1.4. Motivació

Com a persona trans, sovint m'he trobat en situacions en què se suposava que em trobava en un espai segur, però no va resultar ser així. També vaig observar que entre membres del mateix col·lectiu—tant en la vida real com a internet—es donaven comentaris vexatius

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

cap a les persones trans. Això em va portar a preguntar-me quin és l'origen d'aquesta discriminació—una discriminació infiltrada entre gent que se suposa que s'hauria de respectar i rebre el mateix suport, víctimes d'una mateixa marginació durant molt de temps.

En els espais dirigits a persones homosexuals, les persones trans troben sovint una discriminació evident i superficial. Per exemple, un home trans que és vetat d'un bar gai perquè “no té el que fa falta per a ser un home de veritat”. És precisament aquest tipus de violència la que pretenc denunciar en aquest treball de recerca.

2. MARC TEÒRIC

2.1. La T d'LGTBIQ+

El gènere i el sexe no són el mateix (Mikel Herran [PutoMikel], 2023). Així doncs, el sexe comprèn un conjunt de característiques (cromosòmiques, morfològiques i gonadals), mentre que el gènere, segons l'OMS, comprèn el conjunt de conceptes socials de les funcions, els comportaments, les activitats i els atributs que cada societat considera apropiats per als homes i les dones (World Health Organization: WHO, 2018).

Dit això, entenem per persona trans aquella que trenca l'esquema social cisgènere que associa a un sexe físic unes determinades característiques i actituds socials corresponents al gènere home o al gènere dona. Seguim aquí el plantejament d'Amia Srinivasan en el seu llibre "*El derecho al sexo*", on diu que a les persones se'ls assigna una classe sexual a partir del seu sexe, que tot i que a priori pot semblar com la part més natural o animal de l'ésser humà, és ben carregada de significat, ja que condiciona la percepció o intel·ligibilitat que tindrà la societat sobre el seu cos i les seves vivències.

La filòsofa proposa que cataloguem els cossos només neixen com a 'masculins' o 'femenins' segons els seus genitals, i és arran d'aquesta categorització que adquireixen una determinada funció social. És a dir, que tot i que segons la teoria *queer* distingim entre gènere i sexe, el sexe ja és en si mateix com un primer gènere perquè està carregat de significat social (Srinivasan, 2022).

La tesi de Srinivasan em serveix per formular la que sostenim en aquest treball: de la mateixa manera que segons el sexe se'ns adjudica un gènere—o bé podríem dir un conjunt de funcions, preferències i sexualitats—, quan una persona trans rebutja aquest paral·lelisme, és a dir, manifesta que és transgènere, s'espera d'ella que faci una transició mèdica completa perquè el seu cos correspongui amb les característiques físiques del seu gènere sentit i que senti atracció per persones del gènere oposat. O sigui, que s'intenta aplicar l'esquema cis-heteronormatiu a la persona trans. Sembla, però, que el que la societat no vol entendre és el fet que l'existència trans ja trenca l'esquema cisheteronormatiu i que no té cap sentit tractar d'aplicar-li aquestes normes. En veritat, ni a les vivències trans ni a les cis, perquè cadascú té la seva pròpia manera de viure el gènere, pertanyin o no al col·lectiu LGBTI.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

A l'apartat 'transmedicalisme' desenvoluparé més la tesi arran de la transició mèdica exigida de la mateixa manera que parlaré sobre els forts rols de gènere que s'imposen tant a les persones trans com a les cis.

2.2. Història *queer*

Hi ha una concepció comuna de què les persones *queer* hem aparegut només recentment durant el segle passat, però és de veres que si tirem la vista enrere veurem que les persones LGTBIQ+ hem existit sempre.

La manera d'entendre el gènere i la sexualitat han anat variant molt al llarg de la història de la humanitat, però fins i tot entre cultures trobem unes certes dissidències. No heu vist mai la imatge d'aquells poderosos homes lluint faldilla i sabates de tacó, com a la figura 1? Doncs resulta que la màxima representació de masculinitat durant el segle XVII era aquesta, concretament per la noblesa. A més, en moltes civilitzacions antigues podem trobar-ne evidència. De fet, hi ha historiadors que proposen que no és fins l'arribada de la influència cristiana i islàmica que comencen a néixer els prejudicis contra les comunitats LGTBIQ+ (Riley, 2021).

Coneixem que des de l'any 1000 a. C. apareixen cultures dels pobles nadius dels Estats Units i del Canadà on la pràctica de rols de gènere que són considerats masculins o femenins és comuna independentment del sexe biològic. Des de finals del s. XX aquest terme s'anomena '*Two spirit*' amb la necessitat de substituir la paraula *berdache* que va ser donada despectivament pels colons per anomenar a totes les persones que no encaixen en les normes occidentals de sexe-gènere-sexualitat (Grupo de educación COGAM, 2019).

El que també és veritat és que qualificar aquestes experiències d'altres cultures com a trans és caure en una certa «tendència eurocentrista i occidentalista, perquè la paraula trans carrega el significat de trencar el concepte d'un gènere preconcebut i condicionat per l'aparença externa dels genitals en néixer, i en aquestes cultures en les quals existeix,

Figura 1
Fernando VI, niño

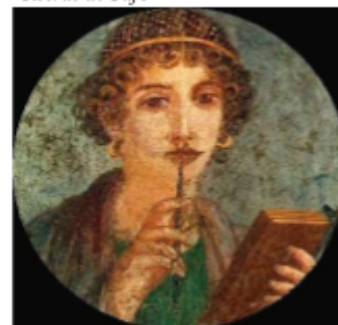
Nota. A la imatge es pot veure a l'infant Fernando VI d'Espanya portant tacons vermells i faldilla. Extret de Museo del Prado /coleccion/obra-de-arte/fernando-vi-nio/fc121d71-6460-48dd-ab1d-5ecd903fa888, per Ranc, J. (1723)

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

per exemple un tercer gènere, no s'està trencant cap tabú relació sexe-gènere dins de la mateixa cultura, però sí que ho fa des del nostre punt de vista eurocentrista.

La poetessa Safo (Figura 2) va viure l'any 600 a. C. de l'illa de Lesbos. És coneguda pels seus poemes d'amor i desig sexual entre dones. Al llarg del temps, s'ha elidit aquesta connotació homosexual dels seus textos en traduir-los, però avui en dia coneixem les destinatàries dels seus versos, i fins i tot la paraula «lesbiana» va ser encunyada per la procedència de la poetessa per referir-se a una dona que sent atracció cap a una persona del seu mateix gènere. (Riley, L. 2021)

Figura 2
Retrat de Safo

Extret de Epitome Clásico,
<https://epitomeclasica.blogspot.com/2012/01/safo.html>

Tot i això, és veritat que les paraules que utilitzem per definir aquestes orientacions sexuals i identitats de gènere no cisheteronormatives i dissidents són relativament noves, i ni tan sols compten amb un segle d'antiguitat. La paraula transsexual pren importància durant i després de les conegudes revoltes del 69 de Stonewall, per tal d'apel·lar a aquelles persones la identitat de gènere assignada en néixer de les quals no expressa no hi permet comprendre adequadament les vivències íntimes en relació amb el propi cos, siguin quins siguin els caràcters sexuals primaris i secundaris (Faye, 2022).

Igualment, les persones transgènere han sigut anomenades amb noms pejoratius fins i tot després de l'aparició de la paraula trans en si, sovint amb la paraula travesti, que té un significat força diferent—sovint, la d'un home homosexual que es vesteix amb robes femenines per tal de ser percebut com una dona heterosexual—i no és fins l'any 2007 que Espanya reconeix legalment l'existència de les persones trans amb la innovadora però deficient llei 3/2007 del 15 de març 'reguladora de la rectificació registral de la menció relativa al sexe de les persones' o 'llei d'Identitat de gènere'. Aquesta proposava que les persones que sol·licitessin la rectificació del sexe registral al registre civil tenien dret a fer-ho a condició que tinguessin un informe que acredités que patia de disfòria de gènere i n'hagués dut a terme un procés de transició hormonal amb dos anys d'antelació al canvi de sexe registral.

De totes maneres, no és fins al 2018 que l'Organització Mundial de la Salut (OMS) deixa de catalogar ser transgènere com a trastorn mental, i més tard l'any 2023 l'anterior llei passa per una modelació, naixent així la llei trans vigent a Catalunya 4/2023 o també

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

anomenada ‘Llei per la igualtat real i efectiva de les persones trans i per la garantia dels drets de les persones LGTBI’, que dicta que ja no és requisit indispensable un informe mèdic ni dos anys d’hormonació previs al canvi de sexe registral. Així i tot, aquesta llei no aplica a totes les comunitats autònomes d’Espanya, i el 27 de desembre del mateix any es deroga la llei 17/2023 o ‘Llei d’identitat i expressió de gènere i igualtat social i no discriminació de la Comunitat de Madrid’, a la comunitat autònoma de Madrid. La llei trans va ser modificada, retallant així molts dels drets que les persones trans havien adquirit a la comunitat.

Es va eliminar qualsevol referència a la ‘identitat de gènere’ a la llei madrilenya, que va ser substituïda amb paraules com “transsexualitat”, “condició sexual” i fins i tot “condició transexual”. Aquesta modificació repatologitza a les persones trans, i obre la porta a una perillosa onada de discriminació que suposa retrocedir en qüestió de drets humans.

La suposada llei trans té com a propòsit protegir aquest col·lectiu, però qualsevol que li faci una ullada podrà comprovar fàcilment que el text esmenta múltiples vegades a altres col·lectius, posant la seva dignitat com a condicionant de les vivències trans. És a dir, per a Ayuso, una persona trans no té dret a canviar-se als vestuaris corresponents i que s’alineen amb el seu gènere perquè això suposaria vulnerar la dignitat i seguretat de la resta.

2.3. La invisibilització de les històries *queer* i trans

Donats els exemples anteriors, és evident que les persones que trenquen el concepte occidental de gènere han estat presents a altres cultures i fins i tot a la nostra fa segles. Per tant, tot i que les paraules ‘trans’, ‘*queer*’ i ‘binarisme de gènere’ són noves, les històries *queer* sempre han existit, i alhora també ha sorgit la necessitat imperiosa del sistema cisheteronormatiu d’esborrar-les. A continuació en donaré 2 exemples de casos on s’ha tractat d’esborrar l’essència *queer* de les vivències públiques per tal de provar incorrecta la creença popular que les persones *queer* són cosa nova i moda.

El 2009 es van trobar dos esquelets a Mòdena (Itàlia) abraçats. Els diaris es van emplenar d’eslògans anomenant-los ‘Els amants de Mòdena’, i en cap moment no es va dubtar que a la troballa es tractava d’una dona i d’un home. Què serien sinó els amants, abraçats romànticament durant tota l’eternitat? La sorpresa va arribar l’any 2017, quan, gràcies a una nova tècnica que implicava analitzar l’esmalt de les dents, es va descobrir que en veritat la parella d’esquelets era de dos homes. Llavors els titulars van canviar bastant, i la gran majoria posava en dubte que es tractés d’una parella, donat que la seva relació era ara un *misteri*. (El Diario, 2019 i ABC Cultura, 2019)

Shon Faye també explica al seu llibre *Trans* el cas del Dr. James Barry, un metge transgènere que va viure fins la seva mort com a home. De fet, s’explica que el seu últim desig era que ningú desvestís el seu cos després de mort perquè no descobrissin que havia nascut dona, tot i que al final es va acabar destapant. L’any 2018 es va publicar un llibre que tractava d’explicar la seva dissidència de gènere com “una manera d’aconseguir ser doctor tot i ser dona”. La meua sorpresa també va ser gran en buscar el seu nom a Google i veure que la majoria dels resultats comparteixen aquesta mateixa perspectiva del llibre.

2.4. Què és la transfòbia i com es manifesta?

La transfòbia és el rebuig que pateixen les persones transgènere en trencar el sistema sexe/gènere socialment establert. Aquestes persones estan en situació de vulnerabilitat especial i pateixen un alt grau de marginació, violència i comportaments discriminatoris que vulneren els seus drets humans. Faye explica com les persones trans, sobretot les dones, tenen moltes possibilitats de viure al carrer, però a més, davant la manca de serveis especialitzats i espais on es puguin sentir segures, moltes persones trans opten per continuar dormint al carrer.

Com tot en aquesta vida, res no és ni blanc ni negre, i sovint hi ha encara més factors que afavoreixen la marginació social de les persones. Aquí entra la interseccionalitat. Quan vaig descobrir aquest concepte em va semblar ben interessant, i en vull tractar al meu TR diferents factors o situacions— tot i que no totes perquè seria impossible —on la interseccionalitat explica com els drets de les persones trans es veuen vulnerats, fins i tot per l'acció de membres del mateix col·lectiu LGTBIQ+ i altres moviments que històricament han anat associats al moviment trans.

El feminisme transexcloent i els espais lèsbics

La història de la humanitat corre paral·lela a la del patriarcat. Si bé no és fins la Revolució Francesa que el moviment feminista comença a popularitzar-se i a prendre una organització notable, ja n'hi havia dones que lluitaven per la igualtat entre sexes.

Segons la Universitat de Barcelona (s.d), «L'obra de Christine de Pizan comprèn gèneres i temes molt diversos, però és, sobretot, un referent ineludible en la història de les dones i en la del pensament polític occidental». Així doncs, en la seva obra més coneguda *La Cité des dames*, de Pizan planteja una societat construïda per les dones, lliure de la jutjadora misogínia que afirma es basa en uns prejudicis que no reflecteixen la realitat femenina.

El feminisme i la lluita del col·lectiu *queer* sempre han anat unides, independentment de les persones que s'hi han anat oposant. L'any 2018, durant la desfilada de l'orgull de Londres, un grup de 10 dones van escolar-se a la davantera de les carrosses amb cartells

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

amb missatges com ‘El transactivisme esborra les lesbianes’ i altres de l’estil que incitaven l’odi cap a les persones trans i que feien entendre que les dones transgènere eren homes que deien ser trans per a obligar altres lesbianes a tenir relacions amb elles (Faye, 2022).

Una altra TERF (trans-excluyent-radical-feminist) a destacar és la cèlebre escriptora J.K. Rowling, autora de la saga Harry Potter. El Twitter de Rowling és ple de missatges del mateix estil, i fins i tot col·labora amb una associació amb eslògans que redueixen a la dona a la seva capacitat reproductiva i als seus genitals, o en altres paraules, al seu sexe biològic. Rowling ha estat profundament arrelada amb la recent redefinició de què és una dona al Regne Unit sota el nom d’una associació suposadament feminista (*J.K. Rowling (@Jk_Rowling) / X, 2001*). La nova definició pretén excloure a les dones trans de la protecció que els hi donava la llei d’igualtat contra la discriminació basada en el sexe del 2010 davant situacions com els espais destinats a un únic sexe com les presons, els refugis o els grups de suport, però aquesta redefinició no només afecta les dones trans com pretén fer-ho. Les persones intersex també es poden veure afectades, i fins i tot dones cis que no encaixen amb l’estricta definició de dona que proposa la Cort Suprema (*Sex Discrimination | EHRC, s. d.*).

El feminisme no és feminisme sense les dones trans, de la mateixa manera que el feminisme no és feminisme si només procura suport a les dones blanques. El feminisme és un moviment que busca la igualtat, i davant la situació actual en la qual ens estan arrabassant els nostres drets, no ens podem permetre un feminisme que no sigui interseccional.

El gai protagonista (moviment LGB)

Les sigles LGTB han anat sempre juntes, però hi ha persones pertanyents al col·lectiu que advoquen que haurien d’anar separades. Alguns diuen que és perquè la nostra lluita no és la mateixa, i d’altres, com m’agrada anomenar-los a mi, es creuen els “gais protagonistes” i pensen que la nostra existència és únicament un projecte per a amargar-los a ells.

“Sabemos que los chicos gays y las chicas lesbianas, especialmente aquellos que no se conforman con los roles sexuales impuestos más estereotipados hemos

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

vido a lo largo de la historia los más vulnerables y los más rentables para la medicina transexual” (Magán, G.)

Magán afirma durant tot el seu post que les persones trans no són altra cosa que el resultat d'una teràpia de conversió— per tant, que totes som heterossexuals—, i a més, continua dient que obliguem a persones “a les que les atrau el seu propi sexe” a tenir relacions amb nosaltres. Significa això que totes les persones trans som heterossexuals o homosexuals?.,

Aquests gais protagonistes estan preocupats perquè ja no poden donar la seva opinió sense que els jutgin ni ser “veritablement” gais perquè cada dia es veuen obligats a mantenir relacions amb persones del seu sexe contrari. El problema es troba en com es diuen les coses. Si es diu que “els homes autopercebuts com a dones els estan prenent drets a les dones biològiques” o que “als gais us estan obligant a practicar sexe amb una dona autopercebuda com a home”, s'està incorrent en una conducta transfòbica.

Aquesta conducta no és tan estranya o inusual en els espais LGTBI com a un li agradaria pensar, ja que moltes de les persones cis tenen un pensament no *queer* i generen situacions incòmodes amb comentaris d'aquest tipus. Shon Faye narra un grapat d'experiències que persones trans van viure en espais que deien ser per a un públic LGTBI, com que no et deixin entrar en un bar gai o sauna per ser un home trans.

Ser trans no és cap elecció ni cap “autopercepció del propi gènere”, sinó una realitat. Definir a les persones pel seu sexe, com ja hem parlat abans, és perjudicial per a totes, incloent-hi a les persones cisgènere.

La majoria de vegades, per començar, no hi ha més manera de saber si algú és trans altre que fent una comprovació genital, o sigui que aquesta transfòbia no pot ser camuflada com a ‘preocupació per la seguretat de les dones cis’.

A banda, és acceptable que algú no se senti còmode tenint relacions amb una persona amb certs genitals, però cal ser conscient de com es comuniquen les coses.

El transmedicalisme

Gràcies als avenços científics, les operacions de canvi de gènere i els tractaments hormonals són una realitat per a les persones trans. Trobo, però, que el desig o la necessitat de transicionar mèdicament està molt relacionada amb la vista cis-hetero-patriarcal que dicta com han de ser i expressar-se homes i dones, o bé com diu Srinivasan (pg. 7-10), que la nostra classe sexual o sexe condiciona el nostre gènere, i en el cas de les persones trans, a l'inrevés: sembla que el nostre gènere condiciona com haurien de ser els nostres genitals i, per tant, s'espera que la persona trans dugui a terme una transició mèdica completa. En certa manera és com si la societat només tolerés que les persones canviïn el seu gènere sempre que tinguin un *cispassing* alt— és a dir, que siguin sovint percebudes com el seu gènere sentit i no amb el que se'ls va assignar en néixer— i duguin a terme una transició mèdica.

Sorprenentment, aquest pensament es troba també dins la comunitat trans. És freqüent trobar persones trans, sobretot a internet, que duen el mateix discurs de la disfòria i les hormones que prediquen les persones cis, aquest que dicta que la transició ha de ser també mèdica i exigeix que la persona trans pateixi disfòria. Aquest discurs, però, s'oblida que no n'hi ha una única manera de ser trans, i no patir disfòria de gènere o no voler hormonar-te no et fa menys trans.

Com a col·lectiu dissident de gènere, hauríem de ser capaces d'acceptar tota dissidència de gènere sigui quina sigui la seva expressió i experiències, i hauríem de deixar de classificar les vivències *queers* amb una mirada cisnormativa.

Els rols de gènere

En aquest subapartat trobem dos punts de vista força oposats referents a la relació de les persones trans amb la seva expressió de gènere: per una banda, hi ha un grup de persones que diuen que les persones trans només es dediquen a reforçar els estereotips de gènere, bons i dolents, contra els que les feministes fa anys que lluiten; i d'altra, els que pensen que si ets trans has de vestir-te i comportar-te com “un veritable home” o com “una veritable dona”.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

“Se dice que el transexualismo es un desafío radical a los roles de género que rompe los límites del género y transgrede sus rígidas líneas, pero si el transexual meramente cambia un rol de género por otro, si los expertos médicos y psiquiátricos solicitan que el transexual viva bajo el rol de género opuesto antes de proceder a la cirugía y si el resultado del cambio de sexo refuerza una feminidad que para muchos transexuales se convierte en una caricatura de aquello que las feministas han rechazado en cuanto a la feminidad construida por los hombres, ¿dónde está el reto, la transgresión, la ruptura con frontera alguna?” (Duval, 2021)

Certament, el fragment té una part de raó: hi ha una part dels especialistes que no entenen que no hi ha una única manera de ser trans i donen per descomptat que totes volem hormonar-nos i operar-nos. A banda d'això, aquestes paraules no tenen cap mena de sentit.

Les persones trans no som les encarregades d'esborrar tot estereotip de gènere, però d'igual manera que tampoc tenim l'obligació de reforçar-los. És a dir, una noia trans no estaria reproduint cap estereotip de gènere si decideix operar-se els pits de la mateixa manera que si decidís no posar-se mai faldilles no estaria expressant un desconfort amb la seva identitat de gènere. Cadascú, incloent-hi a les persones cis, és lliure de viure el seu gènere a la seva pròpia manera.

L'estigma de les persones no binàries

El paraigua trans engloba diverses identitats, algunes dins i d'altres fora del binarisme de gènere. Malgrat això, hi ha una creença dins la comunitat que les persones no binàries són menys trans o, que directament, no existeixen.

Ben mirat, es tracta només d'una identitat més, igual de vàlida com qualsevol altra, però hi ha *youtubers* trans que es dediquen a enviar missatges d'odi dirigits a aquest sector de la comunitat trans.

Sovint s'argumenta que aquestes persones no són trans es realitat, o que és una etiqueta inventada, però aquesta afirmació nega la definició del que és una persona trans. La persona trans és aquella que no s'identifica amb el gènere que li van assignar en néixer, i per tant les persones no binàries encaixen en la categoria trans, ja que almenys

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

actualment, a la societat occidental aquesta no és una categoria sexual que sigui reconeguda legalment, ni tan sols en el cas de les persones intersex.

També s'acostuma a dir que és una cosa “antinatural” o que “ni tan sols ho intenten” i que “no tenen dret a queixar-se quan algú no respecta els seus pronoms, ja que és una cosa inventada”.

Buck Angel té una quantitat immensa de vídeos dedicats a aquesta mena de discursos. El seu contingut reflecteix que encara hi ha una part de la comunitat trans que no entén el que surt del binarisme de gènere, però som precisament les persones *queer* les que hauríem d'entendre millor que ningú que hi ha identitats diverses, i que no cal entendre-les necessàriament per a respectar-les (*Buck Angel*, s. f.-b).

La imposició de les etiquetes

Les etiquetes estan per ajudar-nos a conèixer-nos, a explorar la nostra identitat, donar-nos visibilitat i a tenir un sentiment de pertinença, però en qualsevol moment haurien de ser una elecció pròpia. Malgrat això, hi ha una certa tendència d'exigir a les persones *queer* que escullin un nom per a designar la seva identitat i a què actuïn com a tal.

Llavors, al nostre judici, serveixen, però tenint molt clar, quan ens estem posant una etiqueta, que no som això, sinó que utilitzem aquesta etiqueta. I igual que ara l'utilitzem, també la podem deixar d'utilitzar. Vull dir que no siguin com estructures rígides.

La realitat és força més diferent, i tal com explica el Rai Pérez Ferré (l'entrevista es troba l'annex), les etiquetes no són cap cosa fixa ni rígida. Som molt més que etiquetes perquè som nosaltres i les etiquetes només són eines per conèixer-n's i explorar-nos.

2.5. En conclusió: un respecte condicionat

L'actriu trans Karla Sofía Gascón va estar nominada als Oscars aquest any 2025 per la seva interpretació a la pel·lícula 'Emília Pérez'. La seva nominació, però, va causar polèmica en destapar-se tweets on l'actriu feia comentaris xenòfobs. (Terán, 2025)

Alguns comentaven que no es podia permetre que una persona amb aquesta ideologia racista trepitges la catifa vermella, però alhora n'eixia una altra qüestió: seria igual d'unànime la seva cancel·lació si es tractés d'un home cis?

Primer que res, vull aclarir que aquest text no pretén de cap manera justificar les accions de l'actriu. De fet, recentment va sorgir una onada d'admiració cap a Karla Sofía Gascón des que la coneguda *youtuber* 'Soy una pringada' va parlar sobre el *film* i el va anomenar *camp* i n'estic completament en contra, però volia parlar de la curiosa situació.

N'hi ha d'altres actors que tenen acusacions força més greus, com Brad Pitt, que segons BBC, l'any 2016 l'actor va ofegar al seu fill durant un vol privat amb Angelina Jolie i els altres cinc fills, als que diuen que també els va cridar i llençar alcohol a sobre. Avui dia, cap dels sis fills de Pitt tenen contacte amb ell, i malgrat això, se l'ha nominat multitud de vegades per les seves actuacions i n'ha guanyat 10 premis només des del 2016. (FilmAffinity, s.d)

Això hauria de ser prova més que suficient per adonar-nos del doble estàndard que la societat utilitza per determinar si una acció és legítima o "perdonable" segons la persona que es jutgi, i que, com hem vist, no és el mateix quan es jutja a una minoria com pot ser una persona trans que quan es tracta d'un home cis.

3. MARC PRÀCTIC

Per tal de donar solució al problema plantejat al meu TR, al marc pràctic es proposa una selecció de centres, associacions i espais que veritablement són segurs per a la comunitat trans. Tots els centres han estat recomanats per persones que fa anys que dediquen el seu temps a crear xarxes de suport i comunitat per a persones del col·lectiu o jo mateix he sigut usuari durant molt de temps.

La informació més pràctica, però, ha estat extreta de les seves respectives webs i xarxes socials.

3.1. Centres LGTBIQ+ a l'AMB (entrevistes)

Centre LGTBIQ+ de Barcelona

El Centre LGTBIQ+ de Barcelona és la seu de molts projectes *queer*. Es troba a Barcelona, al carrer Compte Borrell número 22.

Els serveis oferts són molt diversos: acompanyament a persones LGTBI i a les seves famílies, espais de trobada, exposicions, etc. Totes aquestes activitats són possibles gràcies a la col·laboració de totes les entitats que resideixen al centre (Candela, FLG, AMPGIL, Casal Lambda, Gais Positius, observatori contra l'LGTBI-fòbia i Ahora Dónde-Le Refuge) cadascuna especialitzada en el seu àmbit. (Ajuntament de Barcelona, 9/1/2024)

He tingut l'oportunitat d'entrevistar a dues persones usuàries de Candela: la Jana i el Gerard; i a Rai, monitor de Bandada, el grup d'adolescents LGTBI de Candela. Tots coincidien en la importància dels espais, però sobretot em van tocar les paraules del Rai:

És un espai on les persones venen com obertes i disposades a obrir-se i a compartir-se amb les altres, i a mostrar-se mínimament vulnerables. [...] Però m'agrada com que hi ha una cosa molt humana de reconèixer-se en l'altre. I també que són espais, sobretot, de poc judici, d'honestedat.

A més, la cura que em va demostrar el Rai a l'hora de combatre les situacions discriminatòries em va deixar clar que Candela és un espai molt cuidat on es fa tot el possible per afavorir que tothom se senti inclòs.

SAI de Cornellà

El SAI (Servei d'atenció integral) ofereix acompanyament i informació a qualsevol persona que tingui dubtes relacionats amb la identitat de gènere i l'orientació sexual. A més organitzen tallers i altres esdeveniments adreçats a la sensibilització en dates assenyalades pel col·lectiu LGTBI.

Es troba al centre cívic de Sant Ildefons a la primera planta, tot i que a vegades es mouen pel carrer i se situen a places i instituts.

L'Àngela López Roselló n'és l'encarregada i explica el següent (la transcripció completa es troba a l'apèndix):

Hay personas que solo vienen puntualmente porque al final depende de cada uno y hay algunos que no necesitan ese acompañamiento y quizás vienen a hacer el cambio de la tarjeta sanitaria o necesitan información del cambio del nombre del DNI y ya quizás no vuelvas a ver de ellos. Pero con las personas que sí que hacemos seguimiento se nota un montón, pero no tanto por el trabajo que se hace desde el SAI sino por el hecho de que tengan ese espacio en el que poder expresar sus dudas

En definitiva, és un bon espai d'acompanyament per a persones que vulguin consultar els seus dubtes o simplement tenir un espai en el qual no sentir-se jutjades. A més, estan considerant la possibilitat d'iniciar un grup social per a persones *queer*. (Ajuntament de Cornellà, s.d)

Associació Tiresias

L'associació Tiresias ha iniciat recentment un grup per persones *queer* al Casal de Joves de Sant Feliu de Llobregat. Es troben cada dues setmanes els dijous de 17 a 18 h i porten activitats per dinamitzar el grup. A més, també organitzen xerrades i col·laboren amb altres institucions per tal d'aconseguir una visibilitat i una igualtat real, organitzen colònies *queer* i participen en rues del *Pride*.

Gael, un dels gestors de l'associació, ens va explicar la necessitat i la utilitat dels espais i l'objectiu de Tiresias:

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Entonces creamos esto sobre todo porque nos parece importante, muy importante, tener red, red de apoyo y sobre todo de personas del colectivo.

És mitjançant totes les activitats que organitzen que formen aquesta xarxa de suport tant important pe la comunitat (Tiresias Asociación, 2025)

3.2. Altres espais o institucions rellevants

Llibreria prole.

La llibreria Prole es troba al mateix carrer que el centre LGTBQ+ de Barcelona, al barri de l'Eixample, al carrer Compte Borrell número 100. És un espai autogestionat que lluita per tenir un espai a la ciutat de Barcelona i fa un crit a la comunitat *queer*, antifeixista, feminista i anticolonial pel seu suport. A més d'exercir la funció d'una llibreria ordinària, Prole organitza activitats culturals com clubs de lectura o tallers de poesia, ofereix serveis d'Editorial i dona veu a històries *queer*, feministes i anticolonials. (La Prole, s.d.)

Kafeta *queer* Can Batlló

El recinte autogestionat de Can Batlló, a més de ser un espai segur per la comunitat *queer*, dona lloc a events i concerts d'artistes dissidents de tant en tant que anuncien al seu Instagram, @kafetaqueer_canbatllo.

Al dia de cada dia l'espai s'utilitza com a bar amb un espai acollidor, que compta amb taules interiors i exteriors. Es troba al carrer de la Constitució, número 19, a Barcelona (Kafeta Queer Can Batlló, s.d.)

La Comunal

La Comunal és un espai cultural cooperatiu que va néixer en alluntar-se diversos projectes de manera solidària al barri de Sans (Aula d'Idiomes, Directa, Jamgo, Irídia, Lacol, La Ciutat Invisible, La Deskomunal y Quesoni) Es troba a Barcelona, al carrer Riera d'Escuder, número 38.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

S'organitzen presentacions de llibres, concerts, xerrades antiracistes i d'altres temes, seminaris... En general, es fan activitats molt diverses, ja que n'hi ha tantes entitats organitzadores que donen enfocaments diferents dels seus valors, pel qual també és recomanable estar ben atent als calendaris, que es troben tots disponibles a la web de La Comunal (La Comunal, 2024)

La Morada

La morada és una cooperativa d'habitatge feminista que s'ubica al barri de Roquetes. De la mà d'altres persones dissidents del sistema cisheteronormatiu, el que busca la Morada és millorar l'accessibilitat a l'habitatge de les persones *queer*.

Actualment, al seu edifici resideixen 16 adultes i 2 nens als seus 12 habitatges. A més, a la planta baixa compten amb un local que serveix som a espai comunitari. (*La Morada Coop Habitatge | la Morada Cooperativa, Projecte Feminista D'habitatge Cooperatiu, s. f.*)

Façana de l'edifici de La Morada on actualment resideixen 18 persones. Extret de La Morada Coop el 4 de juny de 2025

La Bassa Mar

La Bassa Mar se situa en una casa a prop del Delta de l'Ebre. S'hi realitzen activitats diverses adreçades a persones *queer* i racialitzades. Ja sigui explorar l'art des d'una perspectiva *queer* com a "Identidad semilla" o compartir experiències amb altres persones gais transmasculines a la platja a "Marikas a la playa", la Bassa Mar s'hi apunta i fa realitat aquests tallers.

A més, tracten de buscar un preu que permeti a tothom participar, per tant, els adapten a les persones que malgrat voler anar, la seva capacitat econòmica no els ho permet. (*LA BASSA MAR, s. f.*)

Llibreria Antinous

La Llibreria Antinous es troba al carrer de Casanova, 72, al barri de l'Eixample, de Barcelona. Disposen d'una selecció de llibres de temàtica LGTBI i sovint organitzen clubs de lectura, presentacions de llibres i mostres de cinema. Al seu perfil d'Instagram @libreriaantinous publiquen els nous llibres que van rebent i les noves activitats de la llibreria. (*Librería ANTINOVS Especializada En Temática LGTBI y Librería Generalista //*, s. f.-b)

La Raposa

La Raposa és alhora un bar vegà i una llibreria amb perspectiva feminista. A més a més, també organitza altres activitats, tan dins i fora del seu local, pel qual és convenient estar pendent del seu Instagram, @laraposapoblesec, per estar-ne al dia . Està situat al barri de Poble Sec, al carrer de Tapioles número 47. (La Raposa, 2025)

Ateneu La Bòbila

L'Ateneu La Bòbila és un espai autogestionat format per diverses entitats amb valors feministes que pretén transformar el barri. Es troba al carrer de l'Estudiant, s/n, a Nou Barris.

Es fan un munt d'activitats i molt variades, com per exemple tornejos de jocs de taula, clubs de lectura, concerts, tallers de costura, de gimnàstica, de sardanes, etc. En definitiva, és un espai molt divers i respectuós amb la comunitat LGTBI. De fet, algunes de les associacions que resideixen al centre LGTBI de Barcelona també es traslladen ocasionalment a La Bòbila per realitzar algunes de les seves activitats. (Ateneu La Bòbila, 2025)

Espai Francesca Bonnemaison

L'espai Francesca Bonnemaison és gestionat per la Diputació de Barcelona des de l'any 1941 Porta el nom de Bonnemaison en reconeixement de la seva contribució a la promulgació de l'educació i la cultura entre les dones.

A més d'acollir diverses exposicions amb perspectiva feminista que es poden visitar de dilluns a dissabte, el LAB Bonnemaison (laboratori de polítiques públiques feministes) s'encarrega d'elaborar projectes transformadors amb perspectiva interseccional per potenciar les xarxes de suport i la política feminista en l'àmbit local. Està ubicat a Barcelona, al carrer de Sant Pere Més Baix, número 7 (Diputació de Barcelona, s.d)

Pati Blau

Pati Blau és una llibreria antiracista i feminista ubicada a Cornellà de Llobregat, al carrer de la Verge del Pilar, número 24. Va ser oberta el 15 de març de 2019 amb l'objectiu de crear comunitat i refugi per promoure el pensament crític, tant com ho expliquen les fundadores, la Susana, el Santi i la Celia.

Ofereixen tallers, clubs de lectura i xerrades ben interessants i diverses les quals es pot consultar la seva agenda al seu web (*Pati Blau Llibres, s. d.*)

Panteres Grogues

Panteres Grogues és un club esportiu sense ànim de lucre LGTBI de Barcelona que obre les portes a totes les persones *queer* que vulguin practicar esport i altres activitats culturals en un espai segur. La seva administració es troba a Barcelona, al carrer Floridablanca número 143, tot i que les activitats tenen lloc a altres espais, depenent de les instal·lacions que l'esport requereixi.

Els espais són mixts per defecte, tot i que hi ha algunes activitats exclusives per a persones que es defineixen com a FLINTA (dones, lesbianes, intersexuals, no binàries, trans i agènere).

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Organitzen una infinitat d'activitats esportives, des d'algunes més comunes com bàsquet o vòlei fins d'altres més rares com esquí i rem.

També organitzen activitats d'oci en família d'àmbit divers per tal d'afavorir que les criatures creixin envoltades d'esport. (Panteres Grogues, s.d)

Fundació Enllaç

La Fundació Enllaç és un espai d'acollida i acompanyament per a persones grans pertanyents al col·lectiu LGTBI. Es troba a Barcelona, al carrer Rosselló, número 328.

S'hi fan tallers diversos de tant en tant, per exemple d'anglès i de sevillanes. A més donen recursos perquè les persones puguin aprendre sobre economia, habitatge, salut i benestar i món LGTB. (Fundació Enllaç, s.d)

4. PRODUCTE FINAL

4.1. La importància dels espais segurs

Tristament, encara avui dia són molts els entorns que són plens de discriminació i prejudicis cap a les persones *queer*. És per això que aquests espais específics són tan importants, però això no és obstacle perquè de vegades s'hi puguin donar actituds hostils dins dels suposats espais segurs per part de les persones que el componen.

Tal com han comentat diferents persones gestores, per tal que l'espai continuï sent segur cal adreçar aquestes actituds. Sovint es posa un límit des de l'afecte, ja que es vol que tothom se senti còmode i benvingut a l'espai i se sent un cert respecte cap a la persona que perpetua l'actitud, ja que en pertànyer al col·lectiu se li té una certa empatia tal com comentava Rai Pérez Ferré.

«Quan es dona això, per part del grup la resposta ha estat maca. Ha estat... Com de posar un límit ferm de... Mira, aquests comentaris aquí no... Si vols parlar sobre això, si t'està travessant molt la norma... Com que no tracten la persona com que està fent una agressió, o com una opressora, sinó d'igual a igual, en plan... “d'acord, què està passant?”»

És essencial que les actituds es canviïn, però també és important que tothom tingui un espai segur, i és bonic que se li doni una segona oportunitat a aquestes persones, ja que sovint molts d'aquests comentaris venen des de la ignorància i sí que es poden corregir amb una mica d'educació i respecte.

4.2. Proposta de trets que fan d'un espai segur

Mitjançant les entrevistes realitzades a persones gestores d'espais i usuàries d'aquests, sabem que un espai segur és aquell en què les persones es poden expressar lliurement sense por al judici, la discriminació o la violència. Podem fins i tot elaborar un llistat de les característiques necessàries per poder anomenar l'espai com a segur:

- Les persones que componen l'espai comprenen que cadascú té el seu propi procés vital i no es pressiona ningú a encaixar en expectatives ni clixés, és a dir, són referents positius.
- No s'exigeix adherir-se a normes ni expressions de gènere normatives i es respecta la manera com cadascú es presenta al món.
- No s'exigeix que la persona trans pateixi disfòria ni que tingui *cispassing*.
- Es fomenta l'ús de llenguatge inclusiu i el respecte pels pronoms elegits.
- Es prenen de debò les violències simbòliques o microagressions i s'actua per prevenir-les o reparar-les.
- Hi ha una voluntat activa d'aprenentatge, autocrítica i revisió constant d'actituds i dinàmiques.

Tots aquests trets són necessaris perquè es compleixi l'objectiu principal dels espais segurs: que tothom se senti còmode i no jutjat. Així, doncs, aquests punts es contraposen a les actituds i moviments que he tractat a l'apartat teòric.

Aquestes característiques les he recollit a un PDF conjuntament amb una descripció de tots els espais segurs per la comunitat trans dins l'AMB per tal que les persones usuàries també puguin determinar per si mateixes si l'espai és completament segur o no.

4.3. Cartografia dels espais segurs de l'AMB

He inclòs un total de 14 llocs al meu producte final, un mapa de tots els espais segurs a l'AMB. Certament, la majoria es troba a Barcelona. Els he catalogat segons el tipus d'espai (cultural/social, restaurant, centre esportiu o biblioteca) i els hi he assignat un color per tal de reconèixer-los.

També hi ha una versió en digital que connecta amb Google Maps per tal de facilitar el trajecte fins a l'espai. El producte va acompanyat d'un altre document informatiu amb una petita descripció de la funció que té cada espai per tal que tothom pugui trobar fàcilment el que millor s'adapta a cadascú.

ESPAIS QUEER A L'AMB

LLEGENDA

- Centres socials/culturals
- Restaurants
- Club esportiu
- Lliberies

Vols saber més d'aquests espais?

Adquereix el mapa en digital:

5. CONCLUSIÓ

La meua recerca m'ha servit per a determinar la importància dels espais segurs per a la comunitat *queer*, ja que al nostre dia a dia som susceptibles a patir violències per expressar-nos en un entorn que no accepta identitats, orientacions i expressions que no siguin les normatives. Això a més demostra que cal una educació i sensibilització més potent i present en els entorns públics tals com escoles, centres cívics, hospitals, etc., ja que tristament aquestes situacions continuen sent una realitat per nosaltres, les persones *queer*.

Els referents positius també prenen un rol essencial als espais segurs, ja que personifiquen la importància i tranquil·litat que dona el fet de veure's reflectit en un altre i adonar-se que no s'és l'únic que ha passat per aquesta situació, però saber que alhora que el propi procés no ha de ser necessàriament igual al de la resta.

Tot i haver trobat més espais dels que pensava que trobaria abans d'entrevistar tant a usuàries com a gestores, continuo notant una certa mancança d'espais lliures de judici cap a la comunitat LGTBI. També em vaig adonar que molta gent no és conscient de tots els recursos que tenen a l'abast com a persones del col·lectiu, motiu pel qual espero que el producte final li pugui servir a algú per trobar un espai segur i construir la seva xarxa de suport tal com m'hagués agradat tenir a mi quan vaig començar la meua transició.

En un moment com aquest en què els drets de les persones trans s'estan veient vulnerats constantment, és important que expressem el nostre suport cap al col·lectiu, siguem o no trans, per tal de donar veu a la situació actual de retallada en drets humans. Les persones trans només representen un petit percentatge de la població i és per això que també hem de fer més soroll que mai, per defensar el que és nostre.

6. BIBLIOGRAFIA

Ajuntament de Barcelona (9/1/2024). *Espais d'entitats del Centre LGTBI*. Recuperat el 14/6/2025 de

<https://ajuntament.barcelona.cat/lgtbi/ca/serveis/centre-lgtbi-de-barcelona/entitats>

Ajuntament de Cornellà (s.d). *Servei d'Atenció Integral (SAI)*.

<https://www.cornella.cat/ca/viure-a-cornella/igualtat-inclusio-i-diversitat/politiques-digu-altat/decolors-lgtbi/servei-datencio-integral-sai>

Amnisià Internaciional (18/3/2024). *La transfòbia, un problema que no cesa*.

<https://www.es.amnesty.org/en-que-estamos/blog/historia/articulo/la-transfobia-que-no-cesa/>

Ateneu La Bòbila. (2025, 21 mayo). *Ateneu La Bòbila - Ateneu gestionat per la Federació*

Transforma Porta. Ateneu la Bòbila. <https://ateneulabobila.org/>

Bardají, J. (10/4/2025). *Karla Sofía Gascón, Soy una pringada y Junior Healy se juntan*.

jenesaispop.com. <https://jenesaispop.com/2025/04/10/496704/karla-sofia-pringada/>

BBC (5/10/2022). *Angelina Jolie acusa a Brad Pitt de abuso en un avión privado días antes de*

pedir el divorcio. <https://www.bbc.com/mundo/noticias-63144580>

Buck Angel. (s. f.). YouTube.

<https://www.youtube.com/channel/UCcqbl7mdr74gqA-92muSMaw>

Cobos, A. (28/6/2024). *El colectivo LGTBI: cada vez más fluido y menos encasillado en sus*

propias siglas. El Periódico.

<https://www.elperiodico.com/es/sociedad/20240628/colectivo-lgtbi-mas-fluido-menos-si-glas-104368025>

Diputació de Barcelona (s. d). *Presentació - espai Francesca Bonnemaison*.

<https://www.diba.cat/ca/web/francescabonnemaison/default>

Diputació de Barcelona (s. f.). EFB - Espai Francesca Bonnemaison - Diba.cat. Espai

Francesca Bonnemaison. <https://www.diba.cat/ca/web/francescabonnemaison>

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Duval, E. (2021). *Después de lo trans: Sexo y género entre la izquierda y lo identitario*. Editorial La caja books

Efe (13/9/2019). *Los restos de los “amantes de Módena” son de dos hombres, según las últimas pruebas científicas*. *El Diario*. https://www.eldiario.es/internacional/amantes-modena-hombres-afirman-cientificas_1_1358276.html

Epítome clásico (s. f) *Safo*. <https://epitomeclasica.blogspot.com/2012/01/safo.html>

Eventos archivo - Entrepueblos. (s. f.). Entrepueblos. <https://www.entrepueblos.org/eventos/mes/2025-06/>

Faye, S. (2021). *Trans: Un alegato por un mundo más libre*. Editorial Blackie Books (T. Rosa María García).

Filmaffinity España (s.d). *Premios de Brad Pitt*. Recuperat el 10 de juny de 2025 de <https://www.filmaffinity.com/es/name-awards.php?name-id=293076272>

Fundació Enllaç (s.d). *Qui som?*. <https://fundacioenllac.cat/la-fundacio/equip/>

Gómez, A. (13/9/2019). *Descubren que «Los amantes de Módena» eran, en realidad, una pareja de hombres*. *ABC Cultura*. https://www.abc.es/cultura/abci-descubren-amantes-modena-eran-realidad-pareja-hombres-201909130858_noticia.html#

Grupo de educación de COGAM (23 de juliol de 2019) *«Tercer Género»: Identidades a través de las culturas*. <https://cogameduca.wordpress.com/2019/07/23/tercer-genero-identidades-a-traves-de-las-culturas/>

Herran, M. [PutoMikel]. (2023, 30 junio). *Arqueólogo encuentra los otros 98 géneros* [Vídeo]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=dnekBOZbfrM>

Írídia. (s. f.). *Agenda*. <https://iridia.cat/es/agenda/>

Izquierdo, I. (27/2/2025). *Espanoles perdonan cancelación de Karla Sofía Gascón y los mexicanos reaccionan*.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

<https://www.infobae.com/mexico/2025/02/25/espanoles-perdonan-cancelacion-de-karla-s-afia-gascon-y-los-mexicanos-reaccionan/>

J.K. Rowling (@jk_rowling) / X. (2001, 23 de maig). X (antigament Twitter).

https://x.com/jk_rowling

Jubilee (8 d'octubre de 2023) *Trans Conservatives vs Trans Liberals*.

https://www.youtube.com/watch?v=wSar7j_1MtM&list=PL7FjZt8rMQS4wo38YXjHmGa43tKyxJJKW&ab_channel=Jubilee

Kafeta Queer Can Batlló [kafetaqueer_canbatllo]. (s.d.). *Publicacions* [Perfil d'Instagram].

Recuperat el 30 de maig de 2025, de

https://www.instagram.com/kafetaqueer_canbatllo/?hl=es

LA BASSA MAR. (s. f.). <https://bassa-mar.org/es/>

La Comunal. (2024, 1 febrero). *La Comunal | Espai cultural cooperatiu | Cooperativa Sants*.

<https://lacomunal.coop/?lang=es>

La Deskomunal. (2022, 28 marzo). *Programació - La Deskomunal*.

<https://ladeskomunal.coop/programacio/>

La Morada [lamoradacoop]. (s.d.). *Publicacions* [Perfil d'Instagram]. Recuperat el 4 de

juny de 2025, de <https://www.instagram.com/lamoradacoop/>

La Morada Coop Habitatge | La Morada Cooperativa, projecte feminista d'habitatge cooperatiu. (s. f.). <https://www.lamoradacoop.org/>

La Prole [@_la_prole]. (s.d.). *Publicacions* [Perfil d'Instagram]. Recuperat el 30 de maig de

2025, de https://www.instagram.com/_la_prole/?hl=es

La Raposa [@laraposapoblesec]. (s.d.). *Publicacions* [Perfil d'Instagram]. Recuperat el 5 de

juny de 2025, de <https://www.instagram.com/laraposapoblesec/>

La Raposa. (2025, 4 junio). *¿Qué es la Raposa? - La Raposa*. <https://www.laraposacoop.org/>

Librería ANTINOVS especializada en temàtica LGTBI y librería generalista //. (s. f.-b).

<https://www.antinouslibros.com/catalog/>

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Llei 3/2007 (15/3/2007). *Llei sobre el canvi de sexe registral per les persones trans*. Boletín Oficial del Estado num. 65, pàgina 11251-11253. <https://www.boe.es/boe/dias/2007/03/16/pdfs/A11251-11253.pdf>

Llei 4/2023 (28/2/2023). *Llei per la igualtat real i efectiva de les persones trans i per la garantia dels drets de les persones LGTBI*. Boletín Oficial del Estado num. 51. <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2023-5366&p=20230301&tn=0>

Llei 17/2023 (27/12/2023). *Llei d'identitat i expressió de gènere i igualtat social i no discriminació de la Comunitat de Madrid*. Boletín Oficial del Estado num. 130, pàg 62126-62139. <https://www.boe.es/boe/dias/2024/05/29/pdfs/BOE-A-2024-10767.pdf>

Llibreria Antinous [libreriaantinous]. (s.d.). *Publicacions* [Perfil d'Instagram]. Recuperat el 6 de juny de 2025, de <https://www.instagram.com/libreriaantinous/>

Magán, G. (s.d). *Heterosexualizar a lesbianas, gays y bisexuales*. <https://revoleo.es/contenido/heterosexualizar-a-lesbians-gays-y-bisexuales/>

Martos, B. (15/1/2024). *La reforma de la Ley Trans en Madrid. ¿Qué derechos humanos vulnera?* <https://www.es.amnesty.org/en-que-estamos/blog/historia/articulo/ley-trans-madrid/>

Panteres Grogues (s/d). *Club deportivo LGTBI+*. <https://www.panteresgrogues.org/es/home-2/>

Pati Blau Llibres (s. d). *Agenda*. <https://www.patiblaullibres.com/cat/agenda/eventos.php>

Portell, S. (2021, 6 mayo). *Galerías y espacios expositivos LGTBI de Barcelona*. Time Out Barcelona. <https://www.timeout.es/barcelona/es/gay-y-lesbico/espacios-expositivos-con-sensibilidad-lgtbi-de-barcelona>

Prole · Librería LGBTIQ+, feminista y antiracista. (s. f.). Prole. <https://www.prole.cat/>

Ranc, J. (1723). *Fernando VI, niño*. Extret de <https://www.museodelprado.es/coleccion/obra-de-arte/fernando-vi-nio/fc121d71-6460-48dd-ab1d-5ecd903fa888>

Riley. L (2021) *Historia del movimiento LGBTQI+*. Editorial Blume

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Sex discrimination | *EHRC.* (n.d.).

<https://www.equalityhumanrights.com/equality/equality-act-2010/your-rights-under-equality-act-2010/sex-discrimination>

Soy una pringada. (2025, 17 febrer). *EMILIA PÉREZ es una joya camp (Con @juniorhealyjeje)* [Vídeo]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=IzuOIT4WLn4>

Srinivasan, A., *El derecho al sexo. Feminismo en el siglo XXI*, Madrid, Anagrama, 2022

Terán, B. (2025, 6 de febrer). *Karla Sofía Gascón y la ejemplaridad que se pide más a unas que a otros.* *20 minutos.* <https://www.20minutos.es/television/karla-sofia-gascon-ejemplaridad-que-se-pide-mas-unas-que-otros-5679471/>

Tiresias Asociación [tiresias.asoc]. (s.d.). *PRESENTACIÓ DE L'ENTITAT TIRESIAS* [Fotografia]. Recuperat el 11 de juny de 2025, de <https://www.instagram.com/p/DKZiTJLNkOv/>

Universitat de Barcelona (s.d.). *Christine de Pizan.* <https://www.ub.edu/seminarifilosofiagenere/filosofa/christine-de-pizan/>

Vacas, C. (2024, 2 diciembre). Cuando llevar tacones fue cosa de hombres: así es la historia de este calzado. *Historia National Geographic.* https://historia.nationalgeographic.com.es/a/cuando-llevar-tacones-fue-cosa-hombres-asi-es-historia-este-calzado_22684

World Health Organization: WHO. (2018, 23 agosto). *Género y salud.* <https://www.who.int/es/news-room/fact-sheets/detail/gender>

7. ANNEX

ENTREVISTA AMB GINA SERRA INSUA, PRESIDENTA D'ATC

[Ànima]

Hola, Gina. No sé si et podries presentar així una mica breument. Quina és la teva funció a l'associació?

[Gina Serra]

Soc presidenta de l'associació ATC Llibertat, que és una associació trans. També hi ha l'acollida entre transsexuals. Som una plataforma trans espanyola.

Estem dins del Consell Municipal de Barcelona i del Consell Nacional de Catalunya LGTBIQ+. Portem des del 2002. Això més o menys ja pot ser una entrada.

Ens hem hagut d'anar treballant i anar donant un altre cop objectius nous, perquè ha canviat molt el que és el moviment trans.

[Ànima]

Doncs com ja t'havia explicat, el meu TR va sobre provar la importància dels espais segurs per a les persones trans, llavors, tu Quina creus que és la importància dels espais segurs per a les persones queer?

[Gina Serra]

El problema és que quan ets visible és quan pots patir violacions o agressions. Si no ets visible no pateixes. Llavors, el col·lectiu trans és un col·lectiu que com fa canvis sempre és visible, per tant, hem patit més agressions que no pas altres col·lectius que queden més

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

invisibilitzats... Tant a l'escola, com al treball i com a la societat. Tot és com es presenta la persona. Si ets *queer* i tens una experiència masculina o femenina, no passa res. Segons els rols que agafis, és quan pots patir les agressions. Està molt marcat el que és ser home i el que és ser dona.

[Gina Serra]

Tot això, el 2007, quan va sortir la llei per canviar el DNI, no hi va haver tant de problema. En canvi, ara que ha sortit el 2023, hi ha molts problemes per perfils polítics, per feministes *terfs*, i per moltes coses. Elles creuen que les polítiques d'igualtat les fem saltar, i no és cert, i això costa molt.

[Gina Serra]

Tot això, el que és el moviment feminista *terf* és un moviment que té molt de poder.

[Ànima]

Deixa de ser feminista, també. El moviment *terf* no és feminista.

[Gina Serra]

Elles es consideren feministes.

[Gina Serra]

Clar, és un moviment minoritari, però és un moviment amb molta força. Són tots els partits. Des dels comuns, fins al socialista, fins al PP.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Aquí tens la Carmen Calvo, i tens una sèrie de gent que han tingut influències en aquests partits. Tenen molta visibilitat.

[Ànima]

Aquest és el problema.

[Gina Serra]

Els partits no s'atreveixen a expulsar aquesta gent. Hi ha un partit que en va expulsar una, que ja és una persona gran. Però els altres partits no han expulsat la Carmen Calvo. Ha passat de ser ministra i ara l'han enxufat en un altre càrrec, llavors clar, segueix tenint influència. A Barcelona, l'any passat, la Mercè va donar un discurs d'una terfa que un partit no t'ho hauria de permetre. Si hi ha un desacord, per què hi poses aquesta dona, podent agafar una altra? Li estàs donant visibilitat, al moviment terf.

[Ànima]

Aquest és el problema, quan se li dona visibilitat a les coses que no...

[Gina Serra]

Són minoria, però tenen molt poder i estan ben col·locades.

[Ànima]

La meva següent pregunta seria si has vist o presenciat mai cap comentari discriminatori que venia d'una altra persona que també era del col·lectiu.

[Gina Serra]

Sí, és clar que ho he vist. Normalment, el col·lectiu ha tingut un moment en què també volia ser molt formal. El què és la formalitat de les persones trans, diguem de les dones transsexuals, o digues-li com vulguis, que en la seva època van ser expulsades de les

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

seves cases amb 13 o 14 anys, s'han hagut de dedicar a la prostitució. Hi ha hagut prejudicis per aquesta feina. No es volien sentir representats [la resta del col·lectiu]. Volien un rol que els donés una sensació que ells tenien molt... No sé com dir-ho. Eren persones que la seva orientació no tenia res a veure amb el seu caràcter o amb la seva forma de ser. Buscaven l'acceptació de les persones cis.

Què si vas mal vestit, que si vas... Ells agafen l'estereotip d'un baró que va amb corbata i amb vestit d'home, o al revés.

[Ànima]

Sí, és com si t'haguessis de... Et toleren, però només si encaixes en certa manera en el que ells entenen. ,

[Gina Serra]

Si no encaixes amb el que ells diuen, realment t'agafen i et volen apartar.

[Ànima]

I també hi ha com molta discriminació cap a les persones no binàries. No sé si teniu cap experiència a ATC.

[Gina Serra]

Suposo que sí. Perquè una persona no binària trenca els gèneres. I ells estan molt "gènere home o dona". I una persona no binària trenca tot això. Abans, no sé, per portar arracades, ja realment t'assenyalaven, i avui en dia, una persona que és cis es pot pintar les ungles, comportar arracades, com portar...O un vestir més informal.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

[Ànima]

O sigui, podríem dir que ha anat evolucionant la manera d'entendre el gènere en 20 anys? Sí. I el moviment *queer* en aquest sentit també ha evolucionat en algun...? Suposo que sí.

[Gina Serra]

Sí.

[Ànima]

I el moviment *queer* en aquest sentit també ha evolucionat? Suposo que sí.

[Gina Serra]

Suposo que sí. No soc jo la persona indicada per parlar més del *queer*, perquè no... Però pel que veig, sí.

[Ànima]

Bueno, aviam, jo quan dic *queer* vull dir el moviment en general, o sigui, l'LGTB.

[Gina Serra]

Sí, però hi ha un moviment que agafa uns rols molt binaris en el que el *queer* no entra dins d'aquest moviment. Llavors, és la diversitat. *Queer* està més lligat al que és trans perquè és divers, més que per exemple els gais o les lesbianes. No tots, però una part sí

[Ànima]

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Hi ha cap espai segur que em podries recomanar que sigui a l'àmbit de Barcelona?
Sigui una llibreria o un espai social.

[Gina Serra]

Bé, suposo que sí. Hi ha el Centre LGTBI de Barcelona. Que allà fan reunions gent *queer*.

[Ànima]

Has sentit mai com una obligació a les etiquetes?

[Gina Serra]

Doncs sí. Normalment, sempre hi ha hagut aquesta obligació a les etiquetes, i molts cops les persones trans, sobretot, hem buscat referents de persones binàries. Això ha sigut un problema.

Jo, per exemple, quan vaig començar en el 2000, vaig anar a una psicòloga, perquè no tenia informació de què era una persona trans. I el primer que em van dir que havia de tenir relacions amb homes. I això em va bloquejar encara més.

[Ànima]

Sí, que es veu que encara, tot i que no tant com abans, hi ha una concepció que l'orientació i la identitat han d'anar de bracet.

[Gina Serra]

Sí. I això, jo parlo dels anys 2000... Fa 25 anys.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

[Ànima]

Ja, que no ha passat tant de temps.

[Gina Serra]

I després, és clar, tot va començar a evolucionar a partir del 2007. 2006-2007. Perquè del 2000 fins al 2007, informació no n'hi havia. I a l'hora de buscar els referents, i el referent que podies trobar era una prostituta, perquè no tenia una altra sortida, o un artista, com havia de ser la Bibi Andersen, o alguna més que sortien per la tele.

[Ànima]

Què opines d'aquesta gent, que és, per exemple, gai o lesbiana, però que vol apartar la T de l'LGTB?

[Gina Serra]

Sí. La T o, jo posaria més bé la Q que la T, perquè, clar, hi ha partits socialistes que el que aparta és la Q. És a dir, que volen que, per exemple, la T, o la persona transexual, facin un procés més mèdic

[Ànima]

Ja, sí, com que s'obliga, no?

[Gina Serra]

No accepten l'autodeterminació.

[Ànima]

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Ja, és que és curiós que va en contra de la llei que van treure el 2023.

[Gina Serra]

És que a la llei va quedar moltes coses penjades. Sobretot, les persones no binàries no van voler posar-la, els partits socialistes.

[Ànima]

Ja, és veritat que no estan reconegudes legalment.

[Gina Serra]

I els menors, segons a quina edat, tampoc van voler incloure'ls. La llei que va sortir, està bé, però està molt retallada del que al principi era.

[Ànima]

Sí, que és un pas, però encara queda molt per fer.

[Gina Serra]

Queda molt per fer i el partit socialista, què està retallant segons què està sent molt conservador, perquè té molta gent allà que està en contra.

[Ànima]

Ja, perquè tot i que estigui prohibit, sí que et donen un acompanyament psicològic obligatori.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

[Gina Serra]

I després hi ha el PP que ells s'aprofiten d'aquests avantatges. Diuen que no, però quan aquestes lleis s'aproven i es fan, hi ha molta gent que és el PP.

[Ànima]

Ja, perquè és com la manera de dir les coses, de camuflar-ho i...

[Gina Serra]

Sí. Però ells estaven en compte de la llibertat del matrimoni. El van recórrer. Però en canvi, ara hi ha una pila de gent que es casa i són gais.

[Ànima]

O sigui, és com... És una hipocresia, no?

[Gina Serra]

Sí. S'ha de tenir en compte. Van recórrer la llei, i ara són ells mateixos que realment s'estan casant.

[Ànima]

O sigui, és com si no s'adonessin que el següent pas ja seria prohibir les seves lleis. O sigui, prohibir la del matrimoni.

[Gina Serra]

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Sí. Hi ha una dreta que està molt influenciada per l'Església catòlica. Vull dir, l'Església catòlica no hi creu en les teories de gènere. Només hi ha home i dona.

[Ànima]

Sí, no? D'aquesta manera així, tan... tan encaixonada.

[Gina Serra]

Perquè és més fàcil negar-ho que fer canvis. Pensa que haurien de canviar tots els comandaments que tenen a la seva religió.

[Ànima]

No sé si hi ha cap cosa més que em vulguis comentar que trobis interessant, Gina?

[Gina Serra]

Bé, referent als espais sí que n'hi ha. Cada cop més, perquè s'accepten. Abans en moltes discoteques a les persones trans no les deixaven entrar. Perquè deien que eren per persones cis. I aquí exclòien una persona trans o una dona trans, l'exclòien perquè deien que volien un ambient gai. I després molts cops, moltes persones cis anaven darrere de les dones trans. I això, vulguis o no, treia aquesta privacitat en moltes discoteques gais. Doncs a moltes no les deixaven entrar.

[Ànima]

Clar, t'estava donant l'esquena al teu propi col·lectiu.

[Gina Serra]

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Sí, sí. Bé, no. El col·lectiu és el trans. Després el que és el col·lectiu homosexual sempre ha parlat per nosaltres. Han agafat discursos que no són nostres també. Si s'ha fet algun acte, sempre han parlat LGTBI, però després no entenen gaire el tema trans i no en parlaven gaire. I els referents que hi havia de gais i lesbianes no han entès el que és el moviment trans.

[Ànima]

Potser perquè no s'interessen, no?

[Gina Serra]

Sí, però després parlen ells.

[Gina Serra]

Nosaltres, per exemple, tenim intersexuals al nostre nom perquè ha vingut una noia intersexual, llavors vam afegir intersexual a les nostres sigles, però jo no puc parlar d'intersexual, encara que el conegui molt. Ha d'haver-hi una persona que parli per ella mateixa. Encara que la nostra associació sigui trans i intersexual jo no puc anar a donar una xerrada perquè no tinc la seva realitat present.

I a canvi els gais, doncs, molts cops han parlat per nosaltres. I això pot perjudicar. No dic que ho facin amb mala intenció.

[Ànima]

Però es fa des del desconeixement.

[Gina Serra]

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Des del desconeixement, sí. Han fet molts cops taules LGTBI i després resulta que persona lesbiana o persona trans no n'hi ha cap.

[Ànima]

Ja, doncs sí.

[Gina Serra]

I hi ha 5 homes.

[Ànima]

Doncs així va, no?

[Gina Serra]

Sí, ens n'anem a molts cops.

[Ànima]

Doncs sí.

[Gina Serra]

Jo crec que els generes, tal com la vostra joventut, arribarà un moment que cadascú anirà com vol. I no tenen ni que haver-hi ni trans ni res.

[Ànima]

Ja, no? Que tothom fossin persones i ja està, no? Vols dir?

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

[Gina Serra]

Ja està, sí. Jo crec que cada cop venen més cap a aquest cantó.

[Ànima]

Sí, a veure, sí que és veritat que hi ha més acceptació.

[Gina Serra]

És clar. Sempre hi ha la gent que està en contra. Aquests són una minoria.

Tot és igual, però veure que és una minoria, però que està fent mal.

[Ànima]

Home, clar. Doncs sí.

[Gina Serra]

Però jo crec que cada cop està avançant molt més i arribarà un moment que cadascú no viurà aquests rols. Però el que marca [actualment] són robes.

[Ànima]

Ja, sí.

[Gina Serra]

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Perquè tu ets home o dona has de comportar-te d'una manera.

[Ànima]

O sigui, jo tinc la teoria que a les persones trans se les tolera, per dir-ho de certa manera, si segueixen d'aquesta manera binària, no?

[Gina Serra]

Aquesta teoria, doncs... Fins al 2007 les persones trans normalment, o dones, pel tema binari encara no... Sí que es coneixia perquè estava als Estats Units però aquí a Espanya no... Hi havia poca gent i hi havia poc recorregut. És clar, quan ha aparegut les persones *queer* és quan s'ha agafat i s'ha trencat tot. Perquè primer el moviment trans era molt estereotipat. Era una persona homo-dona. Vull dir, amb una orientació que s'imagina que una persona trans no podia ser lesbiana, una dona trans no podia ser lesbiana. S'havia de tindre una orientació que digués que havia d'agradar el contrari.

I això s'ha trencat ja.

[Ànima]

Sí, s'han retret molts d'aquests estereotips.

[Gina Serra]

Moltes dones trans perquè li agradaven les dones s'han reprimit perquè abans dels 2000 que t'agradés una altra dona portava a confusió. Tot això ha anat canviant fa molts anys. En poc temps el moviment està evolucionant molt. Llavors, com hem seguit en el moviment 25 anys la cosa ha anat evolucionant.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

[Ànima]

Doncs sí... Doncs Gina, aquestes eren les meves preguntes. Moltes gràcies pel teu temps. Adeu!

[Gina Serra]

Adeu!

ENTREVISTA AMB JANA GARCIA OCHOA, ESTUDIANT I USUÀRIA DEL CENTRE LGTBI DE BARCELONA

[Ànima]

Estic aquí amb Jana, farem una entrevista sobre els espais LGTBI socials i també *queer friendly*.

La meva primera pregunta cap a tu, Jana, és si has presenciat o viscut cap comentari o situació discriminatòria provinent de persones del propi col·lectiu LGTBI, ja sigui cap a tu o cap a qualsevol altra persona.

[Jana Garcia]

Sí, a part de xarxes socials, comentaris en TikTok o Instagram, he tingut una experiència propera amb una exparella que era trans i gai, i que era trans cap a altres persones, cap a si mateixa també, i feia molts comentaris de maricó, no sé què, però no de broma, i també a un amic meu que és gay també li feia de dir de tot, i a mi mateixa també, però perquè jo li feia una mica de broma, pensant que era una broma, doncs com que no m'he fet tan mal, però si ara ho penso, la veritat és que sí.

O sigui, estàs dient que aquesta persona feia comentaris que a principi podien semblar com de broma, però realment tenien una intenció més profunda darrere, no? Sí.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Pots aprofundir en alguna experiència en concret? A veure, ja fa una mica de temps, no? Però... Bé, és que en general eren comentaris que eren com de bromes, o fins i tot socialment mitjans acceptats, que en veritat eren transfòbics i homòfobs. D'acord, és a dir, que no... cap gràcia, no? No.

Llavors, quina creus que és la importància dels espais segurs per a les persones que són gays? Bé, a part d'evitar com a comentaris feus i que a la gent se li hagi d'entendre que això està malament, doncs que pots veure més gent dins del col·lectiu, com que no ets tu sola, no? Que jo, per exemple, amb els meus amics, a l'institut on era, perquè era com un de mutu entre tots, pensàvem que érem quatre persones que ens havíem juntat, mira, contra tot el món. I després, quan surts i veus que hi ha més gent del col·lectiu i tal, que estan repartides i tal, estan a tots els llocs, no? Podríem dir així. D'acord, és a dir, que no ets tu sola, no? Sí, no ets tu sola.

I hi ha centres especialitzats... Bé, de reunió. De reunió, sí. I és com... uau, doncs hi ha molts diferents perfils dins del col·lectiu i tal, i és molt guai.

Sí, o sigui, et poden ensenyar en certa manera que hi ha diversitat, no? Que no hi ha una sola manera de... Com que no ets tu sola, bàsicament. I em podries recomanar algun espai segur o queer? Bandada, que no soc una cagueta. D'acord.

I quina era la teva impressió d'aquests espais, en el teu cas, bandada, abans d'anar-hi? Doncs els meus amics, tu inclús, doncs m'ho portaven molt bé. I clar, vaig dir a la meva mare, oi, puc anar aquí i tal? I em va dir, no, és que és un espai depressiu, amb gent que no sap socialitzar. Tu no ho necessites, anar a aquests llocs, perquè tu saps molt bé qui ets.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

I era com, bé, no, però és que vaig a conèixer gent i tal. I li vaig convèncer, però em va dir que mai més. O sigui que potser la impressió general de les persones de fora podríem dir que és negativa? Sí.

Com que ho pinten com que són, bàsicament, gent que està trista, que no sap qui són. I que és com més una reunió de psicologia, la psicologia de grup, per millorar la gent i tal. O sigui que les persones de fora del col·lectiu, de fora d'aquests espais, no coneixen quina és la veritable importància dels mateixos.

Sí. O què passa dins, bàsicament. I a llocs públics, on s'ha suposat que hi ha una política de protecció, que per a les persones LGTBI t'has trobat mai cap experiència discriminatòria? Sí.

A l'antic institut vaig trobar una situació de, podríem dir, quasi bullying, cap a mi i als meus amics, en l'escola que ens perseguien, que ens insultaven. Fora, alguna vegada ens han seguit a casa. No a la porta a porta, però una estona.

I clar, jo em vaig cansar, vaig escriure cada dia què em deien i qui. I clar, jo vaig entregar als professors, es va activar com un protocol i al final no van fer res. Després van expulsar els nois, alguns, però per altra cosa.

Alguns altres, eren tres, em van fer entrar a mi sola, amb aquests tres nois, a una sala, amb dos professors que no tenia confiança. I bàsicament, perquè jo em vaig posar molt nerviosa, em van dir que jo havia mentit, que me l'havia inventat. Els professors et van dir això? I un professor em va fer un comentari que em va dir.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Jo de petit era homòfoba, però després vaig créixer i em sento malament. Com si fos la seva manera de disculpar-se per què va fer abans. Però per la cara, saps? I l'altre professor també va dir que entre dones hem d'apoyar-nos.

I jo era com, m'acabes d'aixecar la culpa. I a més, li havien dit als nois coses que s'havien inventat entre ells, que no m'havien entès o jo què sé. I van canviar les coses.

I ells també deien, no, jo no he fet això, jo no m'ho recordo. I perquè jo no tenia proves, vídeos o àudios, però no puc demostrar-ho, em van dir que havia mentit. O sigui que, en general, no només va ser un protocol insatisfactori, perquè no hi va haver cap resultat o cap culpable, sinó que més, en certa manera, van buscar el focus de culpa en tu, en la víctima.

I després, clar, això va ser a finals de tercer. En quart, al principi, es van calmar. Després van continuar cap a un amic.

I, clar, eren comentaris de tot tipus. Va tornar a fer el protocol, no sé què. I sí que vaig trobar dues persones, una que era el meu tutor i l'altra que era la cap d'estudis, perquè jo estava en un consell escolar i sempre parlava amb ella, que em van ajudar a intentar calmar les coses, però, clar, perquè no hi havia moltes proves i els pares d'aquest noi eren conflictius, no van poder arribar a una expulsió o alguna cosa així.

O sigui que sembla ser, en certa manera, que si no et mous tu o si ets més violent o més insistent o més tal, no es fa res. No. Vale.

Vale, Jana, doncs moltes gràcies per la teva entrevista, el teu temps... Ja saps alguna cosa?

(Transcrito por TurboScribe.ai. Actualizar a Ilimitado para eliminar este mensaje.)

ENTREVISTA AMB GERARD DÍAZ GONZÁLEZ, ESTUDIANT I USUARI DEL CENTRE LGTBI DE BARCELONA

[Ànima]

Has viscut o presenciat alguna experiència o comentari discriminatori d'algú pertanyent al col·lectiu?

[Gerard Díaz]

Crec que no... Bé, segurament sí, però no és el normal, i ara no sabria posar-te cap exemple. No me'n recordo de cap cop que hagi viscut alguna cosa així, però no sé, la majoria de... Bé, potser no la majoria, però molts comentaris i actituds discriminatoris es fan des de la desinformació i la ignorància, que igualment és bastant evitable, perquè si vols estar prou informat per tal de no faltar-li el respecte a algú, és bastant fàcil estar-ho, però cal la voluntat i tal. Però bé, això com que normalment és des de la ignorància, sent part del col·lectiu és bastant... Bé, normalment es té més consciència sobre coses del col·lectiu i tal, per tant és més complicat tenir actituds o comentaris discriminatoris.

[Ànima]

I bé, què és el que més t'agrada d'aquest espai, el centre LGTBI de Barcelona?

[Gerard Díaz]

De banda, m'agrada sobretot tenir aquest espai en què hi hagi un "tàrtam", un grup de persones del col·lectiu, i majoritàriament trans, perquè clar, al dia a dia no estàs envoltat

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

majoritàriament de persones del col·lectiu, així que no sé, està bé poder tenir un moment en què si ho estàs i en què pots conèixer gent, fer amistats i tal.

Jo crec que simplement l'oportunitat d'estar envoltat de gent trans i del col·lectiu és la millor part, més que les activitats i les coses que es fan allà. Jo crec que és més l'oportunitat de poder envoltar-te de gent com tu. Sí, sobretot això, i crec que és un espai que està bastant bé.

[Ànima]

Creus que aquests espais són necessaris?

[Gerard Díaz]

Sí, per moltes coses, és difícil dir-les totes, però sobretot pel que he dit abans: tenir l'oportunitat de conèixer i envoltar-te de gent del col·lectiu, perquè no és el que estem acostumats.

Sobretot sent trans i tal, la majoria de persones que t'envolten al teu dia a dia no ho són. Són tot cis heteros que encara que no tinguin actituds que són explícitament discriminatòries, és que com no han viscut les mateixes experiències i tal que tu, potser no t'acaben de captar, ja està bé tenir un espai en què la majoria de gent sí [t'entengui].

I també, no sé, com que normalment la gent trans no és com el "normal" entre cometes, i com que molts cops tampoc se'ns té com molt en compte, llavors tenir un espai en què sí, sigui el normal, i que sigui el cas de la majoria de gent, és com, uau, no sé, potser et fa una sensació de confiança, de seguretat i tal, que normalment no es té, i doncs està guai, no? I també aquest espai compartir vivències i coses està guai. I també el que fan de vegades, l'espai per famílies i tal, també està molt guai. Per gent que sigui cis o fora del col·lectiu que es vulgui involucrar en coses del col·lectiu i tal, o com entrenar més els seus fills o els familiars i tal, està, no sé, està guai que ho facin així.

A més també coneixes a molta gent i moltes vegades són amistats que es queden tot i que marxis de l'espai. O sigui, és molt guai poder fer amistats segons la meva opinió.

[Ànima]

Em podries recomanar espais LGTBI friendly?

[Gerard Díaz]

No, només he estat a bandada, així que perdona.

[Ànima]

I has sentit que se t'obliga a posar-te etiquetes?

[Gerard Díaz]

A bandada no, i fora en general tampoc. Sí que va haver-hi una època post-2020 que va ser bastant curiosa en general. I suposo que entre l'edat, el confinament i tot, la gent acabava de descobrir bastants coses sobre la seva identitat i tenien ganes de compartir-les. I jo sento que va ser una època en què la gent estava bastant obsessionada amb posar-se etiquetes, que no té res dolent, però també [eren insistents] amb què les restes se les possessin. Això sí que era una cosa que m'incomodava bastant perquè no és el que li va bé a tothom i cadascú ha de fer la cosa amb què se senti més còmode.

Jo crec que va ser així bastant l'edat, l'època i ja, [perquè] després d'això no m'he tornat a sentir com si s'obligés a posar-me etiquetes.

[Ànima]

Alguna vegada t'han dit que no actues prou trans?

[Gerard Díaz]

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

No m'ho han dit amb aquestes paraules, però sí que he rebut bastants comentaris sobre com no actuar o no vestir-me sobretot, o no expressar-me de forma prou masculina sent un noi trans. No per ser un noi, sinó per ser un noi trans, perquè hi ha un rebuig a fer coses que no són el que típicament s'associa amb la teva identitat, tal com si s'invalidés la teva identitat.

Això ha sigut sobretot per persones cis, sobretot de la meva família, perquè suposo que sent família tenen més confiança o que se senten més drets de fer aquests comentaris.

També, que molts cops ha sigut des del retret que hauries d'actuar de tal manera o si fas tal cosa no ets prou trans, però també altres cops ha sigut només des de la curiositat i preguntar per entendre millor, perquè a la gent que no està gaire familiaritzada amb el fet de ser trans i tal, sí que li sorgeixen dubtes o no acaba d'entendre sobre el tema i sobretot entendre que les persones trans no tenim per què ajustar-nos a l'estereotip del gènere amb el qual ens identifiquem i això tampoc ens fa ser menys vàlides ni res. I sí que es poden fer coses que no s'associïn estereotípicament amb el gènere amb el qual ens identifiquem i això no significa que hàgim deixat d'identificar-nos amb el que és la nostra identitat, com a persona trans. Bé, sí, això.

I també sí que he rebut bastants comentaris com per què sent un noi trans t'agraden els nois, com si fos una cosa contradictòria. Això suposo que no és el que es considera típicament ser un noi, que és ser hetero i masculí i tal.

I també com comentaris que no actues prou trans, sí que he rebut comentaris semblants de no ser prou trans perquè de petit els meus pares no haguessin pensat mai que jo podia ser trans i tal, o que abans de sortir de l'armari no actuava de tal manera o tal. Llavors això sí que he rebut comentaris com si aquestes coses impliquessin que no soc prou trans.

[Ànima]

Què penses de les persones no binàries i la seva inclusió en el paraigua trans?

[Gerard Díaz]

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Penso que la seva identitat és completament vàlida, igual que qualsevol altra. I sobre la seva inclusió en el paraigua trans, doncs moltes vegades la majoria de la discriminació que reben ve de no identificar-se amb el gènere que se'ls va assignar en néixer o per no tenir un gènere que encaixa amb la visió tradicional del gènere. I això és una experiència que és compartida amb les persones transbinàries, així que penso que té sentit que s'incloguessin sota el paraigua trans. I bé, jo considero que sí que estan incloses sota el paraigua trans tant les persones transbinàries com transnbinàries.

I que sí, bé, no sé, potser hi ha potser persones no binàries que no es consideren dins del paraigua trans, però això ja és forma part de la identitat de cadascú, no? Cadascú es considerarà amb el que més còmode se senti, no? Però jo crec que així en general sí que estan incloses.

[Ànima]

I bé, penses que [les persones no binàries] pateixen discriminacions del col·lectiu?

[Gerard Díaz]

Bé, jo crec que sí. Penso que el gènere es veu de forma com molt tradicional i molt binària tant dins com fora del col·lectiu. Així que sí, encara que fora del col·lectiu [pateixin discriminació] bastant més.

Jo crec que fora del col·lectiu és com una discriminació més agressiva, no? Com d'odi o de burla. O com de qüestionar més la seva existència o la seva identitat com de forma bastant forta, bastant i poc subtil. I que dins del col·lectiu no passa tant, però sí que continua passant i sí que hi ha vegades que dins del col·lectiu es té més en compte les persones gais, lesbianes, transbinàries i les persones, per exemple, no binàries, o altres identitats que tenen menys visibilitat fora del col·lectiu sobretot no se les dona tanta veu.

I llavors sí que és com una discriminació que [dins del col·lectiu] no és tant d'odi, però sí que està poc representat i potser com que se'ls té poc en compte.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

[Ànima]

Que suposa per tú tenir un espai específic per a les persones LGTBI?

[Gerard Díaz]

Per mi suposa, sobretot, un lloc que dona bastant confiança, seguretat, llibertat per expressar-te com vulguis. No sé, coses així com bastant simples, com per exemple poder anar vestint-te com vulguis i que no se't jutgi o no que no es qüestioni la teva identitat per això, que és una cosa que passa bastant fora d'aquests espais. Està guai tenir un espai on segurament no et passarà.

[Ànima]

Quina era la teva impressió abans d'anar a aquests centres i ara?

[Gerard Díaz]

Abans d'anar, des que em vaig assabentar que existia banda fins que vaig anar-hi, va passar bastant temps perquè em feia bastant cosa anar. Suposo que sobretot per por de no encaixar o, no sé, en general em costa bastant conèixer gent nova o anar a espais nous.

Però després d'anar em queda una impressió bastant positiva d'aquests espais i m'hauria agradat començar-hi anant abans perquè era una por bastant irracional la de no encaixar o conèixer gent nova i tal. I la incorporació que se m'ha quedat ha sigut bastant positiva.

Crec que és un espai que està molt guai i sí, l'únic més o menys negatiu que podria dir és que a mi, però bé, que és més opinió personal, que a mi m'agradaria més si fos en un grup més reduït perquè són bastants persones i sí, això simplement a mi m'ha agradat més als grups més petits. En grups tan grans no em sento del tot còmode, però sí, a part d'això està guai i sí, no sé, ja està. Ha sigut un espai bastant acollit i tal.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

[Ànima]

Doncs aquestes eren les meves preguntes, moltes gràcies pel teu temps Gerard.

[Gerard Díaz]

De res.

ENTREVISTA AMB GAEL MELERO MUÑOZ, GESTOR DE TIRESIAS ASSOCIACIÓ

[Ànima]

Bueno, primero que nada, si te puedes presentar un poco y qué hacéis en Tiresias.

[Gael Melero]

Vale, pues me llamo Gael, soy el tesorero de la asociación. Y bueno, lo que hacemos en Tiresias sobre todo es la creación de espacios seguros. Porque básicamente Tiresias nació de la necesidad de tener esos espacios. Nosotros no los teníamos. Y dijimos, ¿y por qué no los creamos nosotros? Y eso estamos haciendo.

[Ànima]

Y dentro del propio colectivo, ¿habéis presenciado alguna vez algún comentario que chirrié?

[Gael Melero]

Casi a diario podría decirte. Al final somos una asociación que cada día estamos en contacto con personas del colectivo totalmente distintas. Y sobre todo, más que solo

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

LGTB-fobia y tal, mucha transfobia dentro del colectivo trans. No solo dentro del colectivo LGTB, sino también dentro del colectivo trans.

[Ànima]

A mí me había comentado alguna persona que sobre todo se encontraban mucha fobia a la gente que no tiene *cispassing* o a la gente que no sigue unas normas, que no se entiende como binaria.

[Gael Melero]

Exacto, sobre todo a las personas trans no binarias les ocurre esto. Por ejemplo, yo soy una persona trans no binaria. Y es difícil, incluso para mí, porque yo soy mucho de pensar “no quiero *cispassing*” porque al final no es algo que me represente y es lo socialmente correcto. Y yo no quiero lo socialmente correcto, pero es difícil porque incluso antes de salir de casa soy capaz de volverme a cambiar o incluso volver a hacer algo en mi pelo para no recibir esta transfobia.

[Ànima]

Claro, es que al final también es como un miedo que tienes...

[Gael Melero]

Interiorizado, creo yo.

[Ànima]

¿Y qué es lo que más te gusta de gestionarlos también y de vivirlos?

[Gael Melero]

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

¿Cómo de llevarlos a cabo y crearlos? ¿O de vivirlos?

[Ànima]

Las dos.

[Gael Melero]

¿De los espacios seguros te refieres? Pues lo que más me gusta es cuando... La gestión y eso me gusta, el pensar ideas, porque al final lo que estoy haciendo es lo que yo necesitaría como persona del colectivo y ofrecérselo a otras personas del colectivo o lo que yo he necesitado ofrecerlo también y sobre todo el resultado.

También el llevarlo a cabo porque es un proceso muy satisfactorio, muy gratificante, pero sobre todo el resultado porque al final los resultados es donde te demuestra que realmente lo que estás haciendo vale la pena y que la sensibilización que estás haciendo y el espacio que estás creando realmente sí es un espacio seguro porque al final lo que promocionamos en nuestros espacios es el respeto y la empatía porque como tú dices hay mucha transfobia dentro del colectivo y nos ha pasado de vivirla dentro de un espacio en el que estamos considerando seguro. Entonces intentamos educar un poco, pero al final tú no puedes cambiar el pensamiento de nadie de la noche a la mañana, entonces lo que intentamos hacer es educar un poco.

[Ànima]

Cuando os encontráis en una situación así lo gestionáis educando... Pero me había comentado también una persona que es como que dentro del colectivo [en estos espacios] también se hace con cierto cariño, se toma una actitud de... bueno, ¿vosotros qué actitud tomáis?

[Gael Melero]

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Inconscientemente, yo creo que tomas esta actitud de cariño porque al final es una persona del colectivo, cosa que realmente no deberíamos hacer porque aunque sea del colectivo es una situación que... quizá no es su culpa y es lo que le han inculcado desde que era pequeño

[Ànima]

Bueno, si vamos así con esa mentalidad podrías justificar que te den una paliza porque es lo que le han inculcado.

[Gael Melero]

Sí, sí, totalmente, es que es verdad que es algo que tenemos interiorizado. Ahora mismo te acabo de demostrar, y no deberíamos porque, joder, al final somos todos iguales ¿Qué diferencia tenemos tú y yo? Ninguna. Créeme que ninguna. Entonces, aunque nuestra identidad sea igual o distinta, da igual, o sea, no tenemos ninguna diferencia. Inconscientemente, lo hacemos con cariño porque al final tampoco queremos sentir incómodo a nadie, aunque nos acaben de hacer sentir incómodos, pero si yo te estoy intentando educar con respeto y empatía hacia el colectivo, que menos que hacerlo de la misma forma.

Sí que es verdad que a veces nos da miedo decirlo en plan “oye, que esto no está bien”, decirlo fríamente en plan “no está bien y punto”, las cosas como son, pero nos cuesta. Nos cuesta hasta cuando nos llaman por nuestro *deadname* y decirle “no, así no es”... o se confunden de género y me tratan con ella y le acabo de decir él y le digo, no, te has equivocado... y me cuesta hasta eso, ¿cómo vamos a decirlo fríamente? Sale, yo creo que de por sí sale con cariño, pero también por miedo

[Ànima]

Ya, es que también es triste que dentro de un espacio [que se supone que es seguro] puedas llegar a tener el miedo de corregirlo, básicamente de que te respeten.

[Gael Melero]

Totalmente

[Ànima]

Y del área metropolitana me podrías recomendar espacios de este estilo, ya sea como el vuestro que es un espacio social o a lo mejor una biblioteca o cualquier estilo.

[Gael Melero]

Vale, es que nosotros tenemos contacto también con diferentes asociaciones que hacen también proyectos o crear espacios seguros y con muchas asociaciones intentamos no colaborar porque son asociaciones de personas trans transfóbicas.

Nos hemos encontrado que una vez queríamos, no voy a decir el nombre del cual, queríamos colaborar con una asociación hacer un proyecto y hacer una mesa redonda. En esa mesa redonda queríamos a personas trans y se quería hablar de la despatologización trans. No querían meter a personas no binarias porque no las consideraban como personas trans y con mensajes muy despectivos hacia estas personas y al final son personas trans.

Las mismas personas trans estaban descatalogando a estas personas, estaban menospreciándolas y dijimos “no podemos colaborar con este tipo de asociaciones porque no cuentan con nuestros valores”. No son nuestros valores como asociación, por lo tanto, tenemos que rechazar muchas de estas cosas y nos encontramos con un montón de estas situaciones entonces, sí que puedo recomendar diferentes espacios por ejemplo, con una asociación que tenemos mucho contacto, es con Veus Trans, pero Veus Trans es más de familias que tienen hijos trans y también lo recomendamos mucho, que es un espacio superseguro. Luego también en el centro LGTBI de Barcelona hacen también diferentes cosas, que también es un movimiento de mucho espacio seguro. No hay tanta transfobia, al menos que nos hayamos encontrado y bueno nuestra asociación también.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Te diría más asociaciones, pero es que al final todas tienen alguna algún “pero” para nosotres, porque al final es lo que estamos intentando crear, que la nuestra no tenga ningún “pero”, y si tiene peros que sean que no sean despectivos para la persona del colectivo.

[Ànima]

Claro, es que al final eso es algo que se cuida desde, como hemos dicho antes, desde el cariño, pero también desde dentro, porque si al final es un espacio social nada te asegura que no pueda venir alguien que tenga un pensamiento que no sea el que toca, pero sí que lo puedes tratar desde dentro.

[Gael Melero]

Exacto.

[Ànima]

¿Y por qué crees que son necesarios estos espacios?

[Gael Melero]

Pues son necesarios estos espacios porque al final nosotros, por ejemplo yo, yo no tenía un grupo de amigos. Mi grupo de amigos eran los de la junta directiva. Éramos tres o cuatro, y nunca sentíamos que teníamos amigos, nunca sentíamos que conectábamos con alguien no teníamos referentes... no teníamos personas con las cuales pudiésemos compartir nuestras experiencias como personas trans y del colectivo nos sentíamos fuera de lugar.

Entonces creamos esto sobre todo porque nos parece importante, muy importante tener red, red de apoyo y sobre todo de personas del colectivo. Que también nos sirven personas aliadas y personas del no colectivo, obviamente, pero son muy importantes los

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

referentes. Nos vienen a dar las gracias casi diariamente [personas usuarias] porque somos referentes, al final somos activistas en las redes. Somos referentes para muchas personas del colectivo, sobre todo trans, cuando hacemos charlas en colegios y todo entonces eso es lo que me parece más importante, crear referentes y ver que existen más personas como tú. Que no eres el único, no sentirte el único ver qué referentes positivos. Nosotros nos consideramos referentes positivos porque no solo promocionamos el dicho de “eres trans, pues entonces te hormonamos y te operamos”. No, eres trans y a partir de ahí tú eliges tu camino y no echas para atrás en ningún momento. Si luego te arrepientes de hormonarte, pues no es que te arrepientas, es que sigues hacia adelante en tu camino, te dejas de hormonar y ya está. Es una transición que te dura toda la vida. Es un recorrido así que recorrámoslo, ¿no? Y esa es la importancia de lo que considero yo más importante de estos espacios: los referentes y el tener una red de apoyo.

[Ànima]

Claro porque aparte hay más referentes, pero ¿cómo viviste la adolescencia?... Porque probablemente no tenías tantos referentes, ¿cómo la viviste?

[Gael Melero]

Yo en ese momento salí del armario como chico trans y mis referentes eran todos físicamente muy masculinos, todos hormonados, casi todos operamos de mastectomía, casi todos se querían operar de faloplastia... entonces eran muy estigmatizados ¿no? Y yo no me sentí identificado, pero como me inculcaban que había que tener *cispassing* porque si no iba a recibir bullying o transfobia es a lo que yo me aferré y esos no son referentes positivos los referentes positivos son los que, vale tú has elegido esa masculinidad, pero no me digas que solo eso es lo correcto. Todo lo que tú elijas es correcto, pero no solo un manual hay que seguir.

Entonces eso es lo que realmente me falló cuando empecé [a transicionar]. Ha sido a raíz de la asociación y de compartir espacio con referentes más positivos con los que me he dado cuenta de que no hace falta seguir ese patrón, no hay que seguir ningún patrón básicamente.

[Ànima]

¿Has detectado algún cambio positivo o negativo en las personas usuarias de Tiresias?
¿Durante ese seguimiento, por decirlo de alguna manera, notáis algún cambio?

[Gael Melero]

Sí, por ejemplo en las colonias se apunta a gente y hemos tenido personas que se han apuntado a otras seguidas. Al final llevamos 14 entonces uno viene y luego repite y vuelve a venir. Eso es un seguimiento que nosotros también estamos viendo, porque al final te estamos viendo crecer.

Elia que ahora forma parte de la asociación la conocimos porque ella se apuntó a un campamento y cambió un muchísimo, vino sin hablar tartamudeando... solo lloraba y ha acabado siendo miembro de la asociación dando charlas y sensibilizando al colectivo. Entonces es un seguimiento que nosotros también promocionamos. También intentamos educar y enseñar sobre todo que las personas también se aprendan por ellas solas. También hacemos seguimientos individualizados *online* por mensaje. También hemos hecho por llamada, pero por ejemplo por chat, hacemos también seguimientos aunque no hayan venido a algún proyecto, a alguna actividad. Si necesitan ese apoyo, si necesitan ese seguimiento, también lo hacemos.

[Ànima]

Bueno, pues esas eran mis preguntas, entonces muchas gracias, Gael.

[Gael Melero]

A ti

ENTREVISTA AMB ÀNGELA LÓPEZ ROSELLÓ, ENCARREGADA DEL SAI DE CORNELLÀ

[Ànima]

Primero que nada, no sé si pudieras presentarte a ti y a tu función en el SAI.

[Àngela López Roselló]

Vale, bueno, yo soy la técnica del SAI LGTBI, soy psicóloga y básicamente lo que hacemos desde el SAI es dar atención a las personas LGTBI, familiares y en realidad cualquier persona que tengan dudas o necesite la orientación sobre temática LGTBI. Y luego también hacemos otras funciones a nivel de difusión del servicio, sensibilización, hacemos muchos talleres. Por ejemplo, actualmente estamos yendo a los patios de los institutos para que nos conozcan, hacemos juegos.

También estamos haciendo talleres en casas de gente mayor, un poco lo que va surgiendo, montamos actividades por los días conmemorativos, etc.

[Ànima]

Vale, entonces, ¿qué sería lo que más destacarías tú o lo que más te gusta de tu trabajo en el SAI?

[Àngela López Roselló]

Bueno, la orientación individual me gusta mucho porque es una forma en la que puedes ayudar a personas y al menos, bueno, más que orientarlas normalmente suelen tener las cosas claras pero no tienen un espacio en el que poder hablar de cómo se sienten. Y también el hecho de todo el tema de sensibilización es guay porque al final el ámbito LGTBI es algo que todavía no se ha tocado, aunque el SAI lleve muchos años, todavía hay muchos ámbitos en los que no hemos llegado. Por ejemplo, con gente mayor

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

todavía no habíamos conseguido hacer nada, entonces es como que poco a poco vas picando puertas y vas consiguiendo que te dejan hacer cositas.

[Ànima]

Vale, guay. Y no sé si alguna vez has presenciado o te han explicado algún comentario que haya podido hacer una persona dentro del mismo colectivo LGTBI hacia otra.

[Àngela López Roselló]

Bueno, de todo. O sea, por ejemplo, sí que me he encontrado mucho en chicos gays especialmente, como todas las dinámicas que se dan, por ejemplo, en el cruising, que no sé si sabes lo que es. Bueno, pues eso, ¿no?

En las zonas donde quedan para tener sexo y tal, pues las dinámicas que se dan de quién tiene que ser el que tiene el rol dominante, el rol pasivo, como insultos, humillaciones, como ese tipo de cosas. Pero sí que, sobre todo en este colectivo de hombres gays, me lo he encontrado bastante. O el tema de la plumofobia, ¿no? Es que eres demasiado femenino.

También he visto mucho paternalismo sobretodo en personas trans que van a grupos con más personas trans como que se da mucho esto de “pues no porque el nombre te lo tienes que cambiar ya porque luego es peor” o yo que esté con el tema de la hormonación “pues esto no lo hagas así porque a mí me ha ido peor”. Al final lo que te decía es eso, cada uno ha tenido su proceso pero la gente se piensa que solo lo que han vivido es lo válido y que al final tu cuerpo no es lo mismo que el de otra persona y no sabes cómo le va a ir la hormonación o cuando esa otra persona va a necesitar cambiar su nombre, porque a veces ahí esa presión de “como yo lo he vivido pues yo sé cómo tienes que vivir tu proceso”. Al final creo que un poco sí que ese prejuicio de pensar el proceso de transición tiene que ser de una manera muy determinada, ¿no? Con sus pasos a seguir, y creo que cada uno lo tiene que hacer como considera y a su tiempo y a su manera y no todos los procesos son iguales.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Y bueno el tema del *cispassing* también, porque al final eso es como muy relativo de cada persona y cada persona tiene su punto de vista y a veces yo creo que entre personas trans también se juzga cuando también es súper complicado para cada persona y no tendríamos que estar opinando.

[Ànima]

Vale. Entonces, dentro de los mismos colectivos ya hay espacios en los que no son del todo seguros. Pero, ¿cuál crees tú que sea la importancia de un espacio seguro para la gente *queer*?

[Àngela López Roselló]

Toda, completamente, porque al final, digamos que todos los espacios son cisheteronormativos y nunca, bueno, si te vas a Barcelona quizás sí que encuentres más esas burbujas de personas *queer* o dentro de los municipios quizás tengas algún amigo o amiga que lo sea. Pero, en general, es algo que os cuesta encontrar personas que estén sensibilizadas con ese tema, un espacio donde puedas expresarte libremente. Entonces, es súper importante a nivel de salud mental, sobre todo porque somos seres sociales y necesitamos identificarnos con otras personas y sentir que formamos parte de algo.

[Ànima]

Sí, sí, sí. ¿Y qué características crees que debería tener un espacio para considerarse seguro para las personas trans?

[Àngela López Roselló]

Bueno, sobre todo, bueno, lo que comentabas, ¿no? El hecho de si hay discriminación dentro de los colectivos. Quizás no, no es que me lo hayan explicado tanto, pero al final,

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

inevitablemente, pues también sean dinámicas de cómo tú has tenido una experiencia, quieres que la otra persona la tenga igual o intentas ser demasiado paternalista.

Entonces, mucho como el no juzgar, el que cada uno vive su proceso a su manera, no tienen por qué ser todos iguales. Sobre todo, el escuchar, el entender, no sé, como todas estas cosas.

[Ànima]

¿Cuáles crees que sean los errores más comunes que cometan las profesionales o las instituciones al crear un espacio que prometa ser inclusivo?

[Àngela López Roselló]

Bueno, para empezar, quizás que la persona que lo lleve no forme parte del colectivo, porque yo, por ejemplo, soy una persona que trabaja en esto, pero yo no soy trans, ¿no? Entonces, al final, por mucho que yo trabaje aquí, sí que considero que, a lo mejor, aunque yo tenga una formación de psicóloga, pues una persona trans que también sea psicóloga podría acompañar mucho mejor, porque al final lo ha vivido desde dentro, ¿no?

Y eso sí que sería 100% inclusivo, porque es a quien mejor te puede guiar y quizás a quien mejor te pueda entender. O lo que decía el tema del paternalismo, que al final, pues los espacios, sobre todo, parten de un profesional hacia una persona que se supone que no es profesional. Entonces, como que siempre tienes esa mirada de paternalismo, intentar cuidar a la otra persona, que tú sabes lo que es mejor para ella, y al final nadie mejor que alguien que lo ha vivido sabe lo que necesita, ¿no?

Como que quizás no se cuenta tanto con vosotros para decir, oye, ¿qué necesitáis? Sino que directamente se ofrece lo que se cree que es mejor y no se tiene en cuenta vuestras necesidades, las que expresáis, ¿sabes?

[Ànima]

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Ya... ¿Y conoces algún espacio LGTBI-*friendly* tal que me pudieras recomendar? Ya sea autogestionado, en plan librerías o centros sociales, etcétera.

[Àngela López Roselló]

¿Aquí en Cornella o en general?

[Ànima]

En general, en el ámbito de Barcelona.

[Àngela López Roselló]

Por ejemplo, en Cornella hay una librería que se llama Pati Blau, que hacen un club de lectura LGTBI, y está muy guay porque no conozco tantos sitios que lo hagan. Y luego sí que, en general, a nivel de Barcelona lo que es más conocido es el centro LGTBI, Panteras Grogues, que es un club deportivo. Luego está Bandada también, que trabaja con personas jóvenes. Fundación Jazz, que trabaja con personas más mayores. Y luego aquí en el Baix Llobregat hay bastantes entidades, que ahora no sabría decir de todos los nombres, pero sí que es verdad que han ido surgiendo varias. Y que está muy bien que no solo esté en Barcelona, sino que a nivel municipal también haya cosas.

[Ànima]

¿Qué piensas de las personas no binarias y su inclusión dentro del paraíso trans?

[Àngela López Roselló]

Bueno, creo que dentro del propio colectivo todavía falta esa inclusión, pero sobre todo fuera. Porque, por ejemplo, ahora hay muchas leyes a favor de las personas trans binarias, como el hecho de poder cambiarte de género en el DNI o una tarjeta sanitaria.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Pero, sin embargo, cuando una persona no binaria no quiere especificarlo, se ve obligada a poner su sexo en el DNI o no estar a la opción de poner “soy una persona no binaria”. Los formularios que se hacen en mil cosas, siempre es como que ya te determinan de hombre o mujer, ahora se empieza a incluir lo de otros. Pero es como que el no binarismo no está ni siquiera incluido.

Y luego también creo que al final el no binarismo es algo más actual en el sentido de que antes, hace yo que sé 50 años, ser trans era como muy marcado. Ese binarismo de que tienes que ser todo lo contrario para que no te vean como hombre o como mujer. Y quizás sobre todo por parte de esas personas como que no está del todo bien visto y que no se acaba de entender, que alguien no se identifique como una cosa o como otra.

No sé, creo que faltan muchas cosas por hacer porque si ya a las trans binarias les falta, pues encima para las no binarias aún más.

[Ànima]

Eso es un poco como lo que te iba a preguntar en lo siguiente, si hay una discriminación hacia las personas no binarias dentro del colectivo.

[Àngela López Roselló]

Yo creo que sí. Por un lado pienso que ahora quizás es de lo que más se habla de las personas *queer* general y que ese movimiento está más activado. Pero sin embargo sigue siendo lo más invisibilizado por eso.

Porque sobre todo yo creo que a la gente le cuesta menos entender que te identifiques como lo contrario a lo que te han identificado desde que naciste. Pero sin embargo que no pertenezcas a ninguna categoría en el género es como que les explota la neurona y no la acaban de entender. O incluso también me he cruzado con personas trans que se sentían un poco fuera de lugar en el sentido de ahora todo lo que se dice es que lo de ser hombre y lo de ser mujer es muy ambiguo y es muy construido socialmente, pero entonces mi historia de género, ¿qué pasa con ella? Como que yo soy algo que no existe. Como que todavía se rechaza un poco hacia todo el tema del no binarismo.

[Ànima]

Pues sí, ¿no? ¿Y notas alguna diferencia entre las experiencias de las personas trans jóvenes y las más mayores?

[Àngela López Roselló]

Bueno yo creo que las personas trans más jóvenes tienen quizás el mismo miedo pero sí que saben más porque quizás desde más pequeños han tenido, bueno no más referentes pero quizás sí más información. Porque tal, al final personas que están empezando la transición con 30, 40 o incluso me he cruzado con personas de 60 sienten mucho esto de haber llegado muy tarde a hacer el proceso y haber perdido mucho tiempo en su vida. Y en cambio las personas jóvenes también depende del contexto de cada persona a nivel familiar sobre todo pero quizás lo tienen como un poco más accesible porque tienen más la información, más referentes, más servicios a su disposición.

[Ànima]

Sí, que está todo también muy enfocado para los jóvenes más que para adultos, los centros sociales.

[Àngela López Roselló]

Totalmente, incluso este servicio o en general las noticias que se hacen... por eso ahora hemos querido poner el foco también en las personas mayores porque siento que se sigue pensando que el ser LGTBI es algo como de personas jóvenes y sin embargo hay muchas otras que se quedan atrás y no nos damos cuenta.

[Ànima]

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Y las personas que empiezan con vuestro servicio ¿notas alguna diferencia de antes y de después de empezar el proceso contigo Àngela López Roselló?

[Àngela López Roselló]

A ver, sí claro, hay personas que solo vienen puntualmente porque al final depende de cada uno y hay algunos que no necesitan ese acompañamiento y quizás vienen a hacer el cambio de la tarjeta sanitaria o necesitan información del cambio del nombre del DNI y ya quizás no vuelvas a ver de ellos. Pero con las personas que sí que hacemos seguimiento pues se nota un montón pero no tanto por el trabajo que se hace desde el SAI sino por el hecho de que tengan ese espacio en el que poder expresar sus dudas y ya te digo que en realidad, yo creo que casi todo el mundo tiene claro cómo quiere hacer su proceso y las decisiones que quiere tomar pero al final como que el entorno te frena bastante, los miedos del que dirán y el tener a alguien con el que tú expresas en voz alta lo que quieres, pues como que tú misma te respondes y dices “vale pues en realidad sí que sé lo que quiero hacer y lo voy a hacer a pesar del miedo” ¿no?

Entonces ves un poco como esa evolución de personas que al principio pues iba muy poquito a poco y tenían ese miedo a que luego pues van super lanzadas y mucho más seguras de lo que quieren hacer.

[Ànima]

Ay qué bonito. Pues en esas eran mis preguntas, Àngela López Roselló. Muchas gracias por tu tiempo.

[Àngela López Roselló]

Vale pues que vaya muy bien.

[Ànima]

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Igualmente, buenas tardes.

[Àngela López Roselló]

Un abrazo, adiós.

[Ànima]

Chao.

ENTREVISTA AMB RAI PÉREZ FERRÉ

[Ànima]

Et pots presentar? Quina és la teva funció a l'espai?

[Rai Pérez]

Vale. Em dic Rai i soc monitor de bandada que és un projecte de la cooperativa Candela d'acompanyament a joves de sexualitats i d'entitats diverses i soc dinamitzador del grup Trans No Binari del centre LGTBI.

[Ànima]

Has presenciat mai cap experiència o comentari discriminatori provinent de persones pertanyents al col·lectiu LGTBI cap a altres del col·lectiu LGTBI?

[Rai Pérez]

Sí. Sobretot han sigut comentaris... Bé, quan jo he dinamitzat grups han estat sobretot de persones trans. Llavors el que he trobat han sigut persones trans que discriminen a

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

persones trans que no tenen cispasing. És a dir, com “jo realment sí que soc una dona, però aquesta que es deixa la barba o que no sé què, no és realment trans, o si volgués ser una dona faria no sé què”, o de trans masculins, que diuen que “si tens tetes i estàs bé amb les teves tetes, no ets tan trans com jo”.

Com una mica anar cap al binarisme i cap al que és cis i discriminar el que no. Que al final la societat ho fa, però aquest pensament el tenim totes, per molt que siguem trans.

[Ànima]

És com el fet de... T'has reconstruït, en certa manera, t'has adonat que no encaixes en el que t'han dit, i estàs intentant aplicar la norma general en gent que ja t'ha dit que no encaixa en això.

[Rai Pérez]

Exacte. Però igualment, com que la norma travessa a tothom, llavors per molt que siguem del col·lectiu, hi ha persones que la norma els hi travessa i la volen replicar... O sigui, tenen unes creences limitants que... O, per exemple, sí que he escoltat bastants homes cis i gais que són molt plumofòbics, com que discriminen els gais que tenen ploma... Aquesta feminitat que al final se surt de la norma del que és ser un home. Al final són comentaris discriminatoris de tot això que surt de rols o expressions de gènere normatives.

[Ànima]

En un Erasmus jo i un amic meu, vam fer-nos amics d'una dona trans que ens va “adoptar” i tota la pesca i tal... Ens vam fer molt amics. I al final ens va dir “Ostres, doncs quina sort que no sigueu com molts tios trans que he conegut que eren masclistes i tal, i quina sort que no ho sigueu...”

Tu t'ho has trobat, això també?

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

[Rai Pérez]

Aquest comentari o tios trans masclistes?

[Ànima]

No, o sigui tios trans masclistes, saps?

[Rai Pérez]

Sí, o sigui, m'he trobat bastant tios trans que de cop adopten tot un rol masculí, que adopten la masculinitat aquesta hegemònica. Aquesta masculinitat d'ocupar molt espai, posar-se per sobre...

En general, ho he trobat en bastants grups, de fet. I és una cosa que veiem les persones que dinamitzem aquests grups, que s'ha de treballar d'obrir l'imaginari de les diferents maneres que hi ha de viure la masculinitat. No cal que siguis el "machi".

[Ànima]

Bé, i de dinamitzar els espais trans, què és el que més t'agrada? O sigui, de dinamitzar-los i dels espais en si. Què és el que més t'agrada?

[Rai Pérez]

M'agrada que la gent és un espai que ve perquè vol. I és un espai on les persones venen com obertes i disposades a obrir-se i a compartir-se amb les altres, i a mostrar-se mínimament vulnerables.

Fins on puguin sostenir, no? Però m'agrada com que hi ha una cosa molt humana de reconèixer-se en l'altre. I també que són espais, sobretot, de poc judici, d'honestedat.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

[Ànima]

O sigui, en principi la gent que fa comentaris, per exemple, com has dit, de “si no tens *cispassing* i tal”, no són la norma, no?

[Rai Pérez]

No és la norma, i de fet, quan es dona això, per part del grup la resposta ha estat maca. Ha estat... Com de posar un límit ferm de... Mira, aquests comentaris aquí no... Si vols parlar sobre això, si t'està travessant molt la norma... Com que no tracten la persona com que està fent una agressió, o com una opressora, sinó d'igual a igual, en plan... “d'acord, què està passant?”

[Ànima]

Sí, no? Però no es tolera, que també és maco.

[Rai Pérez]

Que no es tolera gens. Però es posa un límit com molt amorós. I això està guai.

[Ànima]

I creus que aquests espais són necessaris i per què?

[Rai Pérez]

Sí, 100% són necessaris. Bé, perquè al final som un col·lectiu marginat i... sobretot ara estem molt en el punt de mira de molts corrents polítics arreu del món i... I patim moltes discriminacions com a persones trans.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Sobretot aquí a Barna hi ha molts espais LGTBI, però que al final els ocupen els homes cisgays. Perquè hi ha un rol de poder on poden ocupar més espai. Llavors, tu vas a un lloc d'aquests, vas a un bar LGTBI i penya trans molt poqueta.

Llavors, sí que són supernecessaris espais segurs per persones trans. Es veu molt amb el grup que dinamitza el centre LGTBI. És un cop al mes, hi ha 30 places i al cap de poques hores s'omplen totes les places, molta gent es queda fora. I acaba venint igualment gent que no s'ha inscrit per necessitat de venir al grup. I el *feedback* de les que participen és que aquest grup és dels moments més importants de la setmana, com per tenir un espai específic per compartir-se en la dissidència de gènere. És superimportant i crec que és imprescindible.

[Ànima]

I de l'àmbit de Barcelona i voltants, em podries recomanar espais que consideris segurs?

[Rai Pérez]

Mira, la Raposa és 100% un lloc molt guai. O sigui, penso que no sé si cap espai serà segur en això perquè són persones... Si no, més que són espais cuidats.

[Ànima]

Sí, crec que entenc el que dius, que al final no depèn de... Si l'espai està bé, es cuiden, com dius tu, no impedeix que pugui venir algú que no tingui una actitud correcta...

[Rai Pérez]

Exacte, però [en aquests llocs] si passa, es cuida. Jo crec que això és el que ho fa un espai segur. I jo crec que La Raposa és jo diria el top de Barcelona, d'espai queer, i no

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

només queer, sinó que és una cooperativa vegana... És un bar, però també és una llibreria i fan tallers...

[Ànima]

Em va recomanar el meu profe la Prole.

[Rai Pérez]

La Prole també és una llibreria LGTBI molt guai... La Ciutat Invisible... De llibreries 'així xulis en aquest aspecte [tens] La Ciutat Invisible...

[Ànima]

Però és com un barri o és com un...?

[Rai Pérez]

No, la Ciutat Invisible és un tot de cooperatives juntes a Sans que la Ciutat Invisible és una llibreria.

Llavors, al costat de la llibreria hi ha la Descomunal, que la Descomunal és un restaurant i de vegades fan tallers o exposicions d'art o mercadillos. No és només LGTBI, però hi ha molta cosa LGTBI.

Què més? Deixa'm pensar.

Aviam. També hi ha trànsit, que dintre de trànsit vull dir, a part de l'acompanyament mèdic, hi ha diferents grups de diferents temes.

Jo què sé, hi ha un grup obert, bueno, t'has d'inscriure, però vull dir que... sobre eines per transicionar. Hi ha un altre grup que és sobre sexualitats. O sigui, i és un espai molt cuidat, específic per persones trans.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

[Ànima]

I en el tema etiquetes, també hi ha molta tendència a obligar-se a posar etiquetes o a com també havies dit, a comportar-se com certa etiqueta, no?

[Rai Pérez]

O sigui, jo penso que sí que hi ha una necessitat de posar etiquetes, igual que també hi ha una necessitat de sortir-se, com de treure aquestes etiquetes, no?

Que això també ho veig en els grups. I hi ha moltes persones que expliquen que a l'inici, per exemple, de viure's com a persona *queer* o de saber-se com a persona *queer* s'han sferrat a una etiqueta i les ha ajudat per reconèixer-se i per explicar-se.

I també veig ara una necessitat d'aquestes persones, quan ja han passat uns anys, de necessitar sortir-se una mica d'aquesta etiqueta. Perquè al final una etiqueta és limitant, no? És una paraula et porta a un imaginari, et porta a unes coses que han de ser o al que s'espera. Llavors, que també pot acabar limitant.

Llavors jo veig que aquestes persones ara estan intentant sortir d'aquesta etiqueta o desconstruir aquesta etiqueta.

[Ànima]

És que em va explicar una amiga com que tenia una parella que li deia “doncs no, tu has de ser tal”... O sigui, com que li imposava en certa manera que com es comportava tal, que havia de ser tal [etiqueta].

I és que al final és el que dius, no? Les etiquetes van molt bé per reconèixer-se, per explorar-se i per trobar comunitat, però també has de poder moure't tu dintre i que ningú et digui res.

[Rai Pérez]

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

Exacte. I que al final les etiquetes les utilitzem això, com has dit, per socialitzar, perquè al final vivim en societat, però realment no som aquesta etiqueta.

Vull dir que som molt més que aquesta etiqueta i... Llavors, jo opino que serveixen, però tenint molt clar, quan ens estem posant una etiqueta, que no som això, sinó que utilitzem aquesta etiqueta. I igual que ara l'utilitzem, també la podem deixar d'utilitzar. Vull dir que no siguin com estructures rígides.

Per exemple, jo a l'inici em vaig etiquetar molt com a noi trans i aquesta etiqueta em va servir. Després no m'hi sentia allà còmode i vaig trobar l'etiqueta de persona no binària i ara estic explorant això, però tenint molt clar que simplement és una etiqueta i que jo soc molt més gran i que no hi quedo dintre d'aquesta paraula, però si m'he de reivindicar, si he de demanar uns drets, demanar tal, aquesta etiqueta em servirà. O si he de trobar comunitat, aquesta etiqueta em servirà.

[Ànima]

I què penses de la inclusió de les persones no binàries en el paraigua trans? És com que sovint es pateix discriminació dins del col·lectiu trans mateix cap a les persones no binàries.

[Rai Pérez]

Sí. O sigui, cada vegada penso que el col·lectiu trans està obrint més el paraigües, però venim sobretot d'un imaginari trans que passava dintre d'una binaritat.

Jo penso que entra dintre perquè al final una persona trans és aquella que no s'identifica amb el gènere que li han assignat en néixer segons els genitals amb els quals ha nascut. Per tant, una persona no binària no s'està assignant amb aquest gènere. Llavors, per mi són persones que entren dintre del col·lectiu.

Moltes persones del col·lectiu... Bé, no sé si moltes, però pot ser que hi hagi persones del col·lectiu o alguna part del col·lectiu que pensi que aquestes persones no entren [dins

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

la categoria trans] perquè “si una persona no binària no es modifica corporalment, no rep discriminació realment. Si no... Si només dius que t'identifiques com a no binari i no fas x canvis físics, llavors no reps la discriminació que fem nosaltres, els trans que ens hem operat”... Però no és veritat. Perquè hi ha persones que són trans i no són no binàries que tampoc es modifiquen corporalment. O hi ha persones no binàries que sí. Vull dir, com que al final posar aquí una barrera entre lo trans i lo no binari per mi va junt.

[Ànima]

O sigui, transitis mèdicament o no, al final hi ha molt poc reconeixement cap a les persones no binàries. Perquè tu pots ser una persona que tot i no que no hagi transicionat [mèdicament] s'et pot reconèixer la teva identitat, però quan ets no binària és com que diuen “no utilitzaré els pronoms elle amb tu”. Però perquè no, si jo utilitzo els teus amb tu?

[Rai Pérez]

Exacte. És com que no es reconeix perquè al final trenca amb el binarisme i trenca amb la normativitat. Llavors es rep molta discriminació i molt poc reconeixement.

I inclús dintre del col·lectiu trans, les persones que s'identifiquen com a transbinaris dintre d'aquest grup també exerceixen de vegades discriminació cap a les persones no binàries com no reconeixent-les. Però crec que cada vegada es val dissolent més. Cada vegada tenim més referents no binaris. I això també ajuda a poder [visibilitzar] que en realitat la dissidència de gènere no és només binària sinó tot un espectre de colors.

[Ànima]

I tu notes que la comunitat *queer* hagi canviat amb el temps? No ho sé, d'un temps cap a aquí.

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

[Rai Pérez]

Clar, jo al final tampoc he viscut molt de temps.

[Ànima]

A la Gina sí que va ser com sí, doncs l'any 2000, quan no sé què...

[Rai Pérez]

Clar, clar, jo no. Jo tinc 26 anys. O sigui, jo per la meva experiència on jo m'he mogut sí que ha canviat el col·lectiu. Amb això que penso que abans potser era més se cenyia més a la norma, el binarisme, als rols, a l'expressió normativa. Però no sé si és així, vull dir que aquesta és la meva vivència quan jo m'he relacionat amb el col·lectiu.

I ara cada vegada això ho veig més difuminat, més tios trans amb faldilla, ties trans amb una masculinitat... No sé si és per això que he dit abans que cada vegada hi ha més referents que se surten d'aquesta binaritat, d'aquest binarisme... que no cal que sigui d'identificar-se, sinó d'expressió. Però no sé si el col·lectiu *queer* s'ha flexibilitzat, o sigui, hi ha més flexibilitat amb això.

Jo ho he viscut així, però potser també per la meva experiència personal perquè jo a l'inici vaig entrar en un binarisme i després em vaig anar com intentant sortir d'allà i estic en un camí d'intentar explorar més enllà.

[Ànima]

Has detectat algun canvi, ja sigui negatiu o positiu, en les persones usuàries dels espais que dinamitzes?

[Rai Pérez]

Respecte a què?

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

[Ànima]

Respecte quan van començar a venir i més amb el temps.

[Rai Pérez]

Sí, o sigui, tant el grup de joves com el grup d'adultes, les persones que han vingut i han anat venint a les trobades, sí que he vist un canvi. Per exemple, sobretot en les joves ho he vist més com moltes van entrar sense tenir altres referents trans en persona, sense tenir amigues trans o molta gent sense tenir una xarxa d'amistats o de suport. I veig a persones que van entrar a l'inici ara que han passat uns anys persones molt més empoderades, havent creat tota una xarxa, o no tota una xarxa, però tenir algú íntim que també sigui *queer*, sí, més autoestima, tenir un lloc segur on poder-se deixar sostenir.

I això, cada vegada, per exemple, he vist que les persones s'han anat obrint més i com que els ha donat i és el que han anat dient, que els dona molt benestar. Que a l'inici pot ser que molta gent ve més tancada i amb més resistències i cada vegada es veu millor.

[Ànima]

Hi existien espais com aquests quan eres més adolescent o més jove?

[Rai Pérez]

Que jo conegués? No, i crec que no. Quan jo era adolescent sí que hi havia, crec, el Casal Lambda o alguna cosa així, però no... Jo no ho coneixia, però espais així per joves, *queer*...

[Ànima]

I com creus que hagués influït si haguessis tingut aquest espai a la teva adolescència?

La importància dels espais segurs a la comunitat *queer*

[Rai Pérez]

Sí, jo penso que hagués estat superdiferent, perquè al final jo era una persona *queer*, però a l'armari i molt tancat i només em relacionava amb la gent del meu institut, que era un ambient molt hostil, hi havia molt de judici i jo no tenia amics i això em va afectar molt amb la meva autoestima i jo no em vaig veure ni... vull dir que jo em sabia com a persona trans i fins als 19 anys no vaig tenir com un entorn ni unes eines per poder transitar i poder-me expressar com era sinó que estava com jo molt tancat, molt tancat i de caràcter també, supertancat i si hagués tingut un espai així jo... O sigui... hagués canviat molt la meva vida i hagués tingut una adolescència molt més feliç, segur seguríssim